

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

61. årgang

29. januar 2018

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2018/C 032/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2018/C 032/02 Sag C-214/16: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 29. november 2017 — C. King mod The Sash Window Workshop Ltd og Richard Dollar (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Præjudiciel forelæggelse — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — direktiv 2003/88/EF — tilrettelæggelse af arbejdstiden — artikel 7 — godtgørelse for årlig ferie, der ikke er afholdt, ved arbejdsforholdets ophør — national lovgivning, der pålægger en arbejdstager at afholde sin årlige ferie, uden at betalingen for denne ferie er fastlagt) 2

2018/C 032/03	Sag C-265/16: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. november 2017 — VCAST Limited mod R.T.I. SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale ordinario di Torino — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — ophavsret og beslægtede rettigheder — direktiv 2001/29/EF — artikel 5, stk. 2, litra b) — undtagelsen om privatkopiering — artikel 3, stk. 1 — overføring til almenheden — specifik teknisk fremgangsmåde — levering af en tjeneste til videooptagelse med henblik på kopiering af ophavsretligt beskyttede værker via cloud computing uden den berørte ophavsmands samtykke — tjenesteyderens aktive medvirken til optagelsen)	3
2018/C 032/04	Sag C-514/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 28. november 2017 — Isabel Maria Pinheiro Vieira Rodrigues de Andrade og Fausto da Silva Rodrigues de Andrade mod José Manuel Proença Salvador, Crédito Agrícola Seguros — Companhia de Seguros de Ramos Reais, SA og Jorge Oliveira Pinto (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal da Relação de Guimarães — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer — direktiv 72/166/EØF — artikel 3, stk. 1 — begrebet »færdsel med køretøjer« — ulykke indtruffet på en landbrugsejendom — ulykke, der implicerer en landbrugstraktor, der stod stille, men hvis motor var tændt med henblik på aktivering af en pumpe til spredning af ukrudtsmiddel)	3
2018/C 032/05	Sag C-107/16: Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 23. november 2017 — straffesag mod Giorgio Fidenato (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Pordenone — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — landbrug — genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer — beredskabsforanstaltninger — national foranstaltning, som tilsigter at forbyde dyrkning af genetisk modificeret majs MON 810 — vedtagelse og opretholdelse af foranstaltningen — forordning (EF) nr. 1829/2003 — artikel 34 — forordning (EF) nr. 178/2002 — artikel 53 og 54 — betingelser for anvendelse — forsigtighedsprincippet)	4
2018/C 032/06	Sag C-476/16: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 16. november 2017 — Hrvatska agencija za civilno zrakoplovstvo mod Air Serbia A.D. Beograd, Dane Kondić (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture — Uprava zračnog prometa, elektroničkih komunikacija i pošte — Kroatien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — det forelæggende organs egenskab af »retsinstans« — uafhængighed — åbenbart afvisningsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse)	5
2018/C 032/07	Sag C-491/16: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 16. november 2017 — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP mod Maxiflor — Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, Lda (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, og artikel 99 i Domstolens procesreglement — forordning (EF) nr. 1260/1999 — forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — artikel 3, stk. 1 — Beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — begrebet »flerårigt program« — anvendelsesområde)	5
2018/C 032/08	Sag C-496/16: Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 15. november 2017 — fuldbyrdelse af europæiske arrestordre udstedt mod Pál Aranyosi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager — rammeafgørelse 2002/584/RIA — europæisk arrestordre — grunde til at afslå fuldbyrdelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 4 — forbud mod umenneskelig eller nedværdigende behandling — forholdene under frihedsberøvelse i den udstedende medlemsstat — den udstedende judicielle myndigheds ophævelse af en europæisk arrestordre — hypotetisk spørgsmål — uforment at træffe afgørelse)	6

2018/C 032/09	Sag C-615/16: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 21. november 2017 — Giovanna Judith Kerr mod Fazenda Pública (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 15, stk. 2, og artikel 135, stk. 1, litra f) — brugsrettigheder til fast ejendom — fritagelser — anvendelsesområde — begrebet »formidling«)	7
2018/C 032/10	Sag C-131/17: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 23. november 2017 — Hélder José Cunha Martins mod Fundo de Garantia Automóvel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal da Relação do Porto — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol — ikke spørgsmål om bestemmelser i EU-retten ud over chartret om grundlæggende rettigheder — Domstolen ikke kompetent)	7
2018/C 032/11	Sag C-232/17: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 21. november 2017 — VE mod WD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Budai Központi Kerületi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement — forbrugerbeskyttelse — direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — kreditaftale om lån optaget i udenlandsk valuta — manglende tilstrækkelig præcisering af den faktiske og retlige baggrund for tvisten i hovedsagen samt manglende begrundelse for nødvendigheden af at besvare de præjudicielle spørgsmål — åbenbart afvisningsgrundlag)	8
2018/C 032/12	Sag C-243/17: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 16. november 2017 — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP mod António da Silva Rodrigues (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, og artikel 99 i Domstolens procesreglement — forordning (EF) nr. 1260/1999 — forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — artikel 3, stk. 1 — beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — begrebet »flerårigt program« — anvendelsesområde)	8
2018/C 032/13	Sag C-259/17: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 21. november 2017 — Zoltán Rózsavölgyi, Zoltánné Rózsavölgyi mod Unicredit Leasing Hungary Zrt., Unicredit Leasing Immo Truck Zrt. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Budai Központi Kerületi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement — forbrugerbeskyttelse — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — låneaftale baseret på udenlandsk valuta — ingen tilstrækkelige præciseringer vedrørende den faktuelle og lovgivningsmæssige kontekst for tvisten i hovedsagen samt begrundelsen for, at en besvarelse af de præjudicielle spørgsmål er nødvendig — åbenbart afvisningsgrundlag)	9
2018/C 032/14	Sag C-314/17: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 23. november 2017 — »Geocycle Bulgaria« EOOD mod Direktor na Direksia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — princippet om afgiftsneutralitet og effektivitetsprincippet — ordningen for omvendt betalingspligt — nægtelse af retten til at fradrage indgående moms for fakturamodtageren — skattemyndighedens afgørelse om en afgift, der skyldes af erhververen af en vare)	10
2018/C 032/15	Sag C-486/17: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 23. november 2017 — Olympus Italia Srl mod Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico — Centro di Riferimento Oncologico della Basilicata (CROB) di Rionero in Vulture (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Basilicata — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter — direktiv 2014/24/EU — artikel 4 — tærskelværdierne for offentlige kontrakter — kontrakter, som kan have en klar grænseoverskridende interesse — åbenbart, at anmodningen skal afvises)	10

2018/C 032/16	Sag C-453/17 P: Appel iværksat den 27. juli 2017 af Laure Camerin til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 1. juni 2017 i sag T-647/16, Camerin mod Parlamentet	11
2018/C 032/17	Sag C-467/17 P: Appel iværksat den 1. august 2017 af Società agricola Taboga Leandro e Fidenato Giorgio Ss til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 6. juni 2017 i sag T-172/17, Società agricola Taboga Leandro e Fidenato Giorgio mod Parlamentet og Rådet	11
2018/C 032/18	Sag C-593/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 13. oktober 2017 — Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt Hannover	12
2018/C 032/19	Sag C-624/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gerechtshof Den Haag (Nederlandene) den 6. November 2017 — straffesag mod Tronex BV	12
2018/C 032/20	Sag C-629/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) den 18. Oktober 2017 — J. Portugal Ramos Vinhos SA mod Adega Cooperativa de Borba CRL	13
2018/C 032/21	Sag C-637/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa (Portugal) den 15. november 2017 — Cogeco Communications Inc mod Sport TV Portugal m.fl.	14
2018/C 032/22	Sag C-662/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 27. november 2017 — E.G. mod Republikken Slovenien	15
2018/C 032/23	Sag C-663/17 P: Appel iværksat den 24. november 2017 af Den Europæiske Centralbank til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 12. september 2017 i sag T-247/16, Fursin m.fl. mod Den Europæiske Centralbank	16
2018/C 032/24	Sag C-644/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Areios Pagos (Grækenland) den 27. november 2017 — Ellinika Nafpigeia AE mod Panagiotis Anagnostopoulos m.fl.	17

Retten

2018/C 032/25	Sag T-401/11 P RENV-RX: Rettens dom af 7. december 2017 — Missir Mamachi di Lusignano m.fl. mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — tjenestemand og dennes hustru dræbt — regel om overensstemmelse mellem ansøgning, klage og erstatningssøgsmål — pligt til at sikre beskyttelse af de ansatte i Unionens tjeneste — årsagsforbindelse — økonomisk skade — erstatningsansvar in solidum — hensyntagen til de i vedtægten fastsatte ydelser — ikke-økonomisk skade — en institutions ansvar i forbindelse med en afdød tjenestemands ikke-økonomiske skade — en institutions ansvar i forbindelse med den af en afdød tjenestemands ydelsesberettigede pårørende lidte ikke-økonomiske skade)	19
---------------	--	----

2018/C 032/26	Sag T-249/15: Rettens dom af 11. december 2017 — JT mod EUIPO — Carrasco Pirard (QUILAPAYÚN) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket QUILAPAYÚN — relativ registreringshindring — vitterligt kendt varemærke — artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — varemærkeindehaver]	20
2018/C 032/27	Sag T-771/15: Rettens dom af 12. december 2017 — Hochmann Marketing mod EUIPO — BitTorrent (bittorrent) (EU-varemærker — fortabelsessag — EU-ordmærket bittorrent — artikel 76, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 95, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2017/1001) — manglende hensyntagen til beviser fremlagt for annullationsafdelingen — artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001])	21
2018/C 032/28	Sag T-35/16: Rettens dom af 12. december 2017 — Sony Computer Entertainment Europe mod EUIPO — Vieta Audio (Vita) [EU-varemærker — fortabelsessag — EU-ordmærket Vita — reel brug af varemærket — artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001] — brug i forbindelse med de berørte varer — begrundelsespligt]	21
2018/C 032/29	Sag T-61/16: Rettens dom af 7. december 2017 — Coca-Cola mod EUIPO — Mitico (Master) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Master — de ældre EU-figurmærker Coca-Cola og det ældre nationale figurmærke C — relativ registreringshindring — utilbørlig udnyttelse af de ældre varemærkers renommé — beviser vedrørende den kommercielle anvendelse uden for EU af et tegn, der omfatter det ansøgte varemærke — logiske slutninger — afgørelse truffet efter Rettens annullation af en tidligere afgørelse — artikel 8, stk. 5, og artikel 65, stk. 6, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, og artikel 72, stk. 6, i forordning (EU) nr. 2017/1001))	22
2018/C 032/30	Sag T-120/16: Rettens dom af 6. december 2017 — Tulliallan Burlington mod EUIPO — Burlington Fashion (Burlington) (EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærket Burlington — de ældre nationale ordmærker BURLINGTON og BURLINGTON ARCADE — det ældre EU-figurmærke og det ældre nationale figurmærke BURLINGTON ARCADE — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — erhvervmæssig brug af et tegn, som ikke kun har lokal betydning — artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning 2017/1001) — utilbørlig udnyttelse af ældre varemærkers særpræg eller renommé — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001))	23
2018/C 032/31	Sag T-121/16: Rettens dom af 6. december 2017 — Tulliallan Burlington mod EUIPO — Burlington Fashion (BURLINGTON THE ORIGINAL) [EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærket BURLINGTON THE ORIGINAL — de ældre nationale ordmærker BURLINGTON og BURLINGTON ARCADE — det ældre EU-figurmærke og det ældre nationale figurmærke BURLINGTON ARCADE — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — erhvervmæssig brug af et tegn, som ikke kun har lokal betydning — artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning 2017/1001) — utilbørlig udnyttelse af ældre varemærkers særpræg eller renommé — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001)]	24

2018/C 032/32	Sag T-122/16: Rettens dom af 6. december 2017 — Tulliallan Burlington mod EUIPO — Burlington Fashion (Burlington) [EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærket Burlington — de ældre nationale ordmærker BURLINGTON og BURLINGTON ARCADE — det ældre EU-figurmærke og det ældre nationale figurmærke BURLINGTON ARCADE — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — erhvervsmæssig brug af et tegn, som ikke kun har lokal betydning — artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning 2017/1001) — utilbørlig udnyttelse af ældre varemærkers særpræg eller renommé — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001)]	24
2018/C 032/33	Sag T-123/16: Rettens dom af 6. december 2017 — Tulliallan Burlington mod EUIPO — Burlington Fashion (BURLINGTON) [EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket BURLINGTON — de ældre nationale ordmærker BURLINGTON og BURLINGTON ARCADE — det ældre EU-figurmærke og det ældre nationale figurmærke BURLINGTON ARCADE — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — erhvervsmæssig brug af et tegn, som ikke kun har lokal betydning — artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning 2017/1001) — utilbørlig udnyttelse af ældre varemærkers særpræg eller renommé — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001)]	25
2018/C 032/34	Sag T-125/16: Rettens dom af 11. december 2017 — Léon Van Parys mod Kommissionen (Toldunion — indførsel af bananer fra Ecuador — efteropkrævning af importafgifter — ansøgning om fritagelse for importafgifter — afgørelse truffet efter Rettens annullation af en tidligere beslutning — rimelig frist)	26
2018/C 032/35	Sag T-250/16 P: Rettens dom af 5. december 2017 — Spadafora mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — frifindelse af Europa-Kommissionen i første instans, idet det er åbenbart, at sagen delvis skal afvises, delvis er ugrundet — påstand om annullation — stilling som chef for kontoret »Legal Advice« i OLAF — udvælgelsesprocedure — udvælgelsespanel — ingen opførelse på short-listen over ansøgere, som blev foreslået med henblik på den endelige samtale med ansættelsesmyndigheden — upartiskhed — påstand om erstatning — fortabelse af mulighed — sagen moden til påkendelse)	26
2018/C 032/36	Sag T-332/16: Rettens dom af 7. december 2017 — Colgate-Palmolive mod EUIPO (360°) [EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket 360° — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning EU 2017/1001] — fornødent særpræg opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001)]	27
2018/C 032/37	Sag T-333/16: Rettens dom af 7. december 2017 — Colgate-Palmolive mod EUIPO (360°) (EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket 360° — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — fornødent særpræg opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001))	28

2018/C 032/38	Sag T-622/16: Rettens dom af 7. december 2017 — sheepworld mod EUIPO (Alles wird gut) [EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Alles wird gut — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	28
2018/C 032/39	Sag T-728/16: Rettens dom af 5. december 2017 — Tuerck mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — pensioner — overførsel af nationale pensionsrettigheder — revurdering af kapitalen mellem datoen for anmodningen om overførsel og datoen for den faktiske overførsel)	29
2018/C 032/40	Sag T-815/16: Rettens dom af 12. december 2017 — For Tune mod EUIPO — Simplicity trade (opus AETERNATUM) [EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket opus AETERNATUM — ældre EU-ordmærke OPUS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]	29
2018/C 032/41	Sag T-893/16: Rettens dom af 5. december 2017 — Xiaomi mod EUIPO — Apple (MI PAD) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MI PAD — det ældre EU ordmærke IPAD — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — varer og tjenesteydelser af lignende art)	30
2018/C 032/42	Sag T-562/15: Rettens kendelse af 26. november 2017 — Federcaccia Toscana m.fl. mod Kommissionen (Miljø — beskyttelse af vilde fugle — arter, som kan jages — betingelser, som de nationale lovgivninger skal overholde vedrørende jagt — harmonisering af kriterierne for anvendelse af artikel 7, stk. 4, i direktiv 2009/147/EF — periode for forbud mod jagt i Toscana)	31
2018/C 032/43	Sag T-702/15: Rettens kendelse af 20. november 2017 — BikeWorld mod Kommissionen (Annulationsøgsmål — bistand fra en advokat, der ikke er tredjemand — afvisning)	31
2018/C 032/44	Sag T-886/16: Rettens kendelse af 23. november 2017 — Nf Nails In Vogue mod EUIPO — Nails & Beauty Factory (NAILS FACTORY) (EU-varemærker — indsigelsessag — tilbagekaldelse af den anfægtede beslutning — bortfald af tvistens genstand — uforment at træffe afgørelse)	32
2018/C 032/45	Sag T-91/17: Sag anlagt den 29. november 2017 — L mod Parlamentet	32
2018/C 032/46	Sag T-737/17: Sag anlagt den 7. november 2017 — Wattiau mod Parlamentet	33
2018/C 032/47	Sag T-740/17: Sag anlagt den 2. november 2017 — DEI mod Europa-Kommissionen	33
2018/C 032/48	Sag T-746/17: Sag anlagt den 13. november 2017 — TrekStor mod EUIPO — Beats Electronics (i.Beat jump)	35
2018/C 032/49	Sag T-747/17: Sag anlagt den 15. november 2017 — UPF mod Kommissionen	35

2018/C 032/50	Sag T-751/17: Sag anlagt den 17. november 2017 — Commune de Fessenheim m.fl. mod Europa-Kommissionen	36
2018/C 032/51	Sag T-755/17: Sag anlagt den 20. november 2017 — Forbundsrepublikken Tyskland mod ECHA . .	37
2018/C 032/52	Sag T-757/17: Sag anlagt den 10. november 2017 — Kerstens mod Kommissionen	38
2018/C 032/53	Sag T-761/17: Sag anlagt den 17. november 2017 — UR mod Kommissionen	39
2018/C 032/54	Sag T-770/17: Sag anlagt den 24. november 2017 — Beats Electronics mod EUIPO — TrekStor (i. Beat)	40
2018/C 032/55	Sag T-775/17: Sag anlagt den 28. november 2017 — Estampaciones Rubí mod Kommissionen . . .	40
2018/C 032/56	Sag T-778/17: Sag anlagt den 28. november 2017 — Autostrada Wielkopolska mod Kommissionen	41
2018/C 032/57	Sag T-784/17: Sag anlagt den 4. december 2017 — Strabag Belgium mod Parlamentet	43
2018/C 032/58	Sag T-785/17: Sag anlagt den 27. november 2017 — Ilhan mod EUIPO — Time Gate (SPORTSWEAR COMPANY BIG SAM)	44
2018/C 032/59	Sag T-787/17: Sag anlagt den 28. november 2017 — Parfümerie Akzente mod EUIPO (GlamHair) .	45
2018/C 032/60	Sag T-788/17: Sag anlagt den 29. november 2017 — Szabados mod EUIPO — Sociedad Española de Neumología y Cirugía Torácica (Separ) (MicroSepar)	45
2018/C 032/61	Sag T-796/17: Sag anlagt den 6. december 2017 — Mouldpro mod EUIPO — Wenz Kunststoff (MOULDPRO)	46

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2018/C 032/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 22 af 22.1.2018

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 13 af 15.1.2018

EUT C 5 af 8.1.2018

EUT C 437 af 18.12.2017

EUT C 424 af 11.12.2017

EUT C 412 af 4.12.2017

EUT C 402 af 27.11.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 29. november 2017 — C. King mod The Sash Window Workshop Ltd og Richard Dollar (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division))

(Sag C-214/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed — direktiv 2003/88/EF — tilrettelæggelse af arbejdstiden — artikel 7 — godtgørelse for årlig ferie, der ikke er afholdt, ved arbejdsforholdets ophør — national lovgivning, der pålægger en arbejdstager at afholde sin årlige ferie, uden at betalingen for denne ferie er fastlagt)

(2018/C 032/02)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: C. King

Sagsøgte: The Sash Window Workshop Ltd og Richard Dollar

Konklusion

- 1) Artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden og retten til effektive retsmidler, der er fastsat i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at de i tilfælde af en tvist mellem en arbejdstager og dennes arbejdsgiver med hensyn til spørgsmålet, om arbejdstageren har ret til årlig betalt ferie i overensstemmelse med den første af disse artikler, er til hinder for, at arbejdstageren først skal afholde sin ferie, inden han ved, om han har ret til betaling for denne ferie.
- 2) Artikel 7 i direktiv 2003/88 skal fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser eller en national praksis, hvorefter en arbejdstager er forhindret i at overføre og i givet fald kumulere krav på årlig betalt ferie, der ikke er afholdt i flere på hinanden følgende referenceperioder på grund af arbejdsgiverens nægtelse af at betale disse ferier, indtil det tidspunkt, hvor hans ansættelsesforhold ophører.

⁽¹⁾ EUT C 222 af 20.6.2016.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 29. november 2017 — VCAST Limited mod R.T.I. SpA
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale ordinario di Torino — Italien)**

(Sag C-265/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — ophavsret og beslægtede rettigheder — direktiv 2001/29/EF — artikel 5, stk. 2, litra b) — undtagelsen om privatkopiering — artikel 3, stk. 1 — overføring til almenheden — specifik teknisk fremgangsmåde — levering af en tjeneste til videooptagelse med henblik på kopiering af ophavsretligt beskyttede værker via cloud computing uden den berørte ophavsmands samtykke — tjenesteyderens aktive medvirken til optagelsen)

(2018/C 032/03)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Torino

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VCAST Limited

Sagsøgt: R.T.I. SpA

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, og navnlig dets artikel 5, stk. 2, litra b), skal fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning, der tillader, at en erhvervsvirksomhed udbyder cloud computing-tjenester til fjernstyret videooptagelse til privatpersoner med henblik på privatkopiering af ophavsretligt beskyttede værker og aktivt medvirker i forbindelse med optagelsen af disse kopier uden rettighedshaverens samtykke.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 25.7.2016.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 28. november 2017 — Isabel Maria Pinheiro Vieira Rodrigues de Andrade og Fausto da Silva Rodrigues de Andrade mod José Manuel Proença Salvador, Crédito Agrícola Seguros — Companhia de Seguros de Ramos Reais, SA og Jorge Oliveira Pinto (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal da Relação de Guimarães — Portugal)

(Sag C-514/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — lovpligtig ansvarsforsikring for motorkøretøjer — direktiv 72/166/EØF — artikel 3, stk. 1 — begrebet »færdsel med køretøjer« — ulykke indtruffet på en landbrugsejendom — ulykke, der implicerer en landbrugstraktor, der stod stille, men hvis motor var tændt med henblik på aktivering af en pumpe til spredning af ukrudtsmiddel)

(2018/C 032/04)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal da Relação de Guimarães

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Isabel Maria Pinheiro Vieira Rodrigues de Andrade og Fausto da Silva Rodrigues de Andrade

Sagsøgte: José Manuel Proença Salvador, Crédito Agrícola Seguros — Companhia de Seguros de Ramos Reais, SA og Jorge Oliveira Pinto

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse skal fortolkes således, at begrebet »[færdsel med] køretøjer« som omhandlet i denne bestemmelse ikke omfatter en situation, hvor en landbrugstraktor er involveret i en ulykke, når dens vigtigste funktion på tidspunktet for ulykkens indtræden ikke var at tjene som transportmiddel, men bestod i som arbejdsmaskine at generere den drivkraft, der var nødvendig for at aktivere pumpen på en ukrudtsmiddelsprøjte.

(¹) EUT C 475 af 19.12.2016.

Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 23. november 2017 — straffesag mod Giorgio Fidenato (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Pordenone — Italien)

(Sag C-107/16) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — landbrug — genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer — beredskabsforanstaltninger — national foranstaltning, som tilsigter at forbyde dyrkning af genetisk modificeret majs MON 810 — vedtagelse og opretholdelse af foranstaltningen — forordning (EF) nr. 1829/2003 — artikel 34 — forordning (EF) nr. 178/2002 — artikel 53 og 54 — betingelser for anvendelse — forsigtighedsprincippet)

(2018/C 032/05)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Pordenone

Part i hovedsagen

Giorgio Fidenato

Konklusion

- 1) Artikel 34 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer, sammenholdt med artikel 53 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed, skal fortolkes således, at Europa-Kommissionen ikke er forpligtet til at vedtage beredskabsforanstaltninger, som omhandlet i sidstnævnte artikel, når en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 54, stk. 1, i sidstnævnte forordning officielt informerer den om behovet for at træffe sådanne foranstaltninger, når det ikke er åbenbart, at et produkt, som er tilladt ved forordning nr. 1829/2003 eller er i overensstemmelse hermed må formodes at udgøre en alvorlig risiko for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet.
- 2) Artikel 34 i forordning nr. 1829/2003, sammenholdt med artikel 54 i forordning nr. 178/2002, skal fortolkes således, at en medlemsstat, efter officielt at have informeret Europa-Kommissionen om behovet for at anvende beredskabsforanstaltninger, og når denne ikke har truffet nogen foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 53 i forordning nr. 178/2002, kan træffe sådanne foranstaltninger på nationalt plan.

- 3) Artikel 34 i forordning nr. 1829/2003, sammenholdt med forsigtighedsprincippet som fastsat i artikel 7 i forordning nr. 178/2002, skal fortolkes således, at den ikke tillægger medlemsstaterne mulighed for, i overensstemmelse med artikel 54 i forordning nr. 178/2002, at vedtage midlertidige beredskabsforanstaltninger alene på grundlag af dette princip, uden at de materielle betingelser, der er fastsat i artikel 34 i forordning nr. 1829/2003, er opfyldt.

⁽¹⁾ EUT C 165 af 10.5.2016.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 16. november 2017 — Hrvatska agencija za civilno zrakoplovstvo mod Air Serbia A.D. Beograd, Dane Kondić (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture — Uprava zračnog prometa, elektroničkih komunikacija i pošte — Kroatien)

(Sag C-476/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — det forelæggende organs egenskab af »retsinstans« — uafhængighed — åbenbart afvisningsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse)

(2018/C 032/06)

Processprog: kroatisk

Den forelæggende ret

Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture — Uprava zračnog prometa, elektroničkih komunikacija i pošte

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hrvatska agencija za civilno zrakoplovstvo

Sagsøgt: Air Serbia A.D. Beograd, Dane Kondić

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture — Uprava zračnog prometa, elektroničkih komunikacija i pošte (ministeriet for maritime sager, transport og infrastruktur — direktoratet for civil luftfart, telekommunikation og post, Kroatien), ved afgørelse af 26. august 2016, afvises.

⁽¹⁾ EUT C 419 af 14.11.2016.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 16. november 2017 — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP mod Maxiflor — Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, Lda (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal)

(Sag C-491/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, og artikel 99 i Domstolens procesreglement — forordning (EF) nr. 1260/1999 — forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — artikel 3, stk. 1 — Beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — begrebet »flerårigt program« — anvendelsesområde)

(2018/C 032/07)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP

Sagsøgt: Maxiflor — Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, Lda

Konklusion

- 1) Det første og det tredje spørgsmål, som er forelagt af Supremo Tribunal Administrativo (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Portugal), afvises.
- 2) Artikel 3, stk. 1, andet afsnit, andet punktum, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser skal fortolkes således, at et »operationelt program« som omhandlet i artikel 9, litra f), i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene såsom det operationelle program »Landbrug og udvikling af landdistrikter«, der blev vedtaget ved Kommissionens afgørelse nr. 1260/1999 af 21. juni 1999, ikke er omfattet af begrebet »flerårigt program« som omhandlet i den første af disse bestemmelser, medmindre programmet allerede omhandler konkrete tiltag, der skal gennemføres, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 441 af 28.11.2016.

Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 15. november 2017 — fuldbyrdelse af europæiske arrestordre udstedt mod Pál Aranyosi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen — Tyskland)

(Sag C-496/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager — rammeafgørelse 2002/584/RIA — europæisk arrestordre — grunde til at afslå fuldbyrdelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 4 — forbud mod umenneskelig eller nedværdigende behandling — forholdene under frihedsberøvelse i den udstedende medlemsstat — den udstedende judicielle myndigheds ophævelse af en europæisk arrestordre — hypotetisk spørgsmål — uforment at træffe afgørelse)

(2018/C 032/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Parter i hovedsagen

Pál Aranyosi

Konklusion

Det er uforment at træffe afgørelse om den anmodning om præjudiciel afgørelse, der blev indgivet af Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (den regionale ret i første instans i Bremen, Tyskland) ved afgørelse af 12. september 2016.

⁽¹⁾ EUT C 475 af 19.12.2016.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 21. november 2017 — Giovanna Judith Kerr mod Fazenda Pública (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal)

(Sag C-615/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 15, stk. 2, og artikel 135, stk. 1, litra f) — brugsrettigheder til fast ejendom — fritagelser — anvendelsesområde — begrebet »formidling«)

(2018/C 032/09)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Giovanna Judith Kerr

Sagsøgt: Fazenda Pública

Konklusion

Artikel 15, stk. 2, og artikel 135, stk. 1, litra f), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at begrebet »formidling« i sidstnævnte bestemmelses forstand, kan vedrøre en virksomhed som den af sagsøgeren i hovedsagen udviklede, forudsat at nævnte virksomhed udøves af en formidler som modtager betaling for at levere en tjenesteydelse til en af parterne i en kontrakt om finansielle transaktioner vedrørende adkomstbeviser, idet denne ydelse består i at gøre, hvad der er nødvendigt for at sælgeren og køberen underskriver denne kontrakt, uden at formidleren selv underskriver nævnte kontrakt, og under alle omstændigheder, uden at formidleren har en selvstændig interesse i samme kontrakts indhold. Det påhviler den forelæggende ret at efterprøve, om disse betingelser er opfyldt i den tvist, der er indbragt for den.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 15.5.2017.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 23. november 2017 — Hélder José Cunha Martins mod Fundo de Garantia Automóvel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal da Relação do Porto — Portugal)

(Sag C-131/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol — ikke spørgsmål om bestemmelser i EU-retten ud over chartret om grundlæggende rettigheder — Domstolen ikke kompetent)

(2018/C 032/10)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal da Relação do Porto

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hélder José Cunha Martins

Sagsøgt: Fundo de Garantia Automóvel

Konklusion

Det er åbenbart, at Den Europæiske Unions Domstol har ikke kompetence til at besvare de af Tribunal da Relação do Porto (appeldomstol i Porto, Portugal) forelagte spørgsmål.

⁽¹⁾ EUT C 168 af 29.5.2017.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 21. november 2017 — VE mod WD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Budai Központi Kerületi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-232/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement — forbrugerbeskyttelse — direktiv 93/13/EØF — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — kreditaftale om lån optaget i udenlandsk valuta — manglende tilstrækkelig præcisering af den faktiske og retlige baggrund for tvisten i hovedsagen samt manglende begrundelse for nødvendigheden af at besvare de præjudicielle spørgsmål — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2018/C 032/11)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Budai Központi Kerületi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VE

Sagsøgt: WD

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Budai Központi Kerületi Bíróság (kredsdomstolen i Buda, Ungarn) ved afgørelse af 10. april 2017 afvises.

⁽¹⁾ EUT C 256 af 7.8.2017.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 16. november 2017 — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP mod António da Silva Rodrigues (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal)

(Sag C-243/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, og artikel 99 i Domstolens procesreglement — forordning (EF) nr. 1260/1999 — forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — artikel 3, stk. 1 — beskyttelse af Den Europæiske Unions finansielle interesser — begrebet »flerårigt program« — anvendelsesområde)

(2018/C 032/12)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP

Sagsøgt: António da Silva Rodrigues

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser skal fortolkes således, at den heri omhandlede fireårige forældelsesfrist i tilfælde af en ikke vedvarende eller gentagen uregelmæssighed løber fra den dag, hvor uregelmæssigheden fandt sted.
- 2) Det andet, det tredje og det fjerde spørgsmål, som er forelagt af Supremo Tribunal Administrativo (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Portugal), afvises.

⁽¹⁾ EUT C 256 af 7.8.2017.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 21. november 2017 — Zoltán Rózsavölgyi, Zoltánné Rózsavölgyi mod Unicredit Leasing Hungary Zrt., Unicredit Leasing Immo Truck Zrt. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Budai Központi Kerületi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-259/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement — forbrugerbeskyttelse — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — låneaftale baseret på udenlandsk valuta — ingen tilstrækkelige præciseringer vedrørende den faktuelle og lovgivningsmæssige kontekst for tvisten i hovedsagen samt begrundelsen for, at en besvarelse af de præjudicielle spørgsmål er nødvendig — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2018/C 032/13)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Budai Központi Kerületi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Zoltán Rózsavölgyi, Zoltánné Rózsavölgyi

Sagsøgt: Unicredit Leasing Hungary Zrt., Unicredit Leasing Immo Truck Zrt.

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Budai Központi Kerületi Bíróság (kredsdomstol i Buda, Ungarn) ved afgørelse af 31. marts 2017, afvises.

⁽¹⁾ EUT C 256 af 7.8.2017.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 23. november 2017 — »Geocycle Bulgaria« EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Varhoven administrativen sad — Bulgarien)

(Sag C-314/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — princippet om afgiftsneutralitet og effektivitetsprincippet — ordningen for omvendt betalingspligt — nægtelse af retten til at fradrage indgående moms for fakturamodtageren — skattemyndighedens afgørelse om en afgift, der skyldes af erhververen af en vare)

(2018/C 032/14)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Varhoven administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Geocycle Bulgaria« EOOD

Sagsøgte: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Konklusion

Principperne om afgiftsneutralitet og om effektiviteten af det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat nægter modtageren af en levering retten til at fradrage den indgående merværdiafgift, når merværdiafgiften for en og samme transaktion først opkræves hos leverandøren, idet denne har anført den på den faktura, som han har udstedt, og dernæst hos erhververen, i de tilfælde, hvor den nationale lovgivning ikke fastsætter en mulighed for at berigtige denne merværdiafgift, når der foreligger en afgørelse om afgiftsberigtigelse.

⁽¹⁾ EUT C 256 af 7.8.2017.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 23. november 2017 — Olympus Italia Srl mod Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico — Centro di Riferimento Oncologico della Basilicata (CROB) di Rionero in Vulture (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Basilicata — Italien)

(Sag C-486/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelsesktrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter — direktiv 2014/24/EU — artikel 4 — tærskelværdierne for offentlige kontrakter — kontrakter, som kan have en klar grænseoverskridende interesse — åbenbart, at anmodningen skal afvises)

(2018/C 032/15)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Basilicata

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Olympus Italia Srl

Sagsøgt: Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico — Centro di Riferimento Oncologico della Basilicata (CROB) di Rionero in Vulture

Procedeltager: Crimo Italia Srl

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse, der blev indgivet af Tribunale amministrativo regionale per la Basilicata (den regionale forvaltningsdomstol for Basilicata, Italien) ved afgørelse af 10. august 2017, afvises.

(¹) EUT C 374 af 6.11.2017.

Appel iværksat den 27. juli 2017 af Laure Camerin til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 1. juni 2017 i sag T-647/16, Camerin mod Parlamentet

(Sag C-453/17 P)

(2018/C 032/16)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Laure Camerin (ved avocat M. Casado García-Hirschfeld)

Den anden part i appelsagen: Europa-Parlamentet

Ved kendelse af 30. november 2017 har Domstolen (Tiende Afdeling) forkastet appellen.

Appel iværksat den 1. august 2017 af Società agricola Taboga Leandro e Fidenato Giorgio Ss til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 6. juni 2017 i sag T-172/17, Società agricola Taboga Leandro e Fidenato Giorgio mod Parlamentet og Rådet

(Sag C-467/17 P)

(2018/C 032/17)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Società agricola Taboga Leandro e Fidenato Giorgio Ss (ved avvocato F. Longo)

De andre parter i appelsagen: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Ved kendelse af 29. november 2017 har Domstolen (Ottende Afdeling) forkastet appellen og bestemt, at Società agricola Taboga Leandro e Fidenato Giorgio Ss bærer sine egne omkostninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 13. oktober 2017 — Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt Hannover

(Sag C-593/17)

(2018/C 032/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Hauptzollamt Hannover

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 767/2014 af 11.7.2014 om tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur ⁽¹⁾ gyldig?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal der ved fortolkningen af KN underposition 1902 3010 tages hensyn til Europa-Kommissionens forklarende bemærkning til KN underposition 1902 3010, som blev offentliggjort den 4.3.2015, for så vidt som stegning heri nævnes som eksempel på en industriel tørringsproces?

⁽¹⁾ EUT 2014, L 209, s. 12.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gerechtshof Den Haag (Nederlandene) den 6. November 2017 — straffesag mod Tronex BV

(Sag C-624/17)

(2018/C 032/19)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof Den Haag

Tiltalt i straffesagen

Tronex BV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) a) Skal en detailhandler, som leverer en genstand, som en forbruger har returneret til ham, eller en genstand, som er blevet overflødig i hans sortiment, tilbage til sin leverandør (det være sig importøren, engroshandleren, distributøren, producenten eller en anden, som han har modtaget genstanden fra) anses for at være en indehaver, der skiller sig af med genstanden som omhandlet i rammedirektivets ⁽¹⁾ artikel 3, nr. 1)?
- b) Har det nogen betydning for besvarelsen af spørgsmål 1) a), om der herved er tale om en genstand, som har en mangel eller en defekt, der er nem at afhjælpe?
- c) Har det nogen betydning for besvarelsen af spørgsmål 1) a), om der herved er tale om en genstand, der har en mangel eller en defekt af et sådant omfang eller betydning, at genstanden som følge heraf ikke længere er egnet til eller kan bruges til sit oprindelige formål?

- 2) a) Skal en detailhandler eller en leverandør, som videresælger en genstand, som en forbruger har returneret til ham, eller en genstand, som er blevet overflødig i hans sortiment, til en opkøber (af restpartier), anses for at være en indehaver, der skiller sig af med genstanden som omhandlet i rammedirektivets artikel 3, nr. 1)?
- b) Har størrelsen af den købspris, som opkøberen skal betale til detailhandleren eller leverandøren, betydning for besvarelsen af spørgsmål 2) a)?
- c) Har det nogen betydning for besvarelsen af spørgsmål 2) a, om der er tale om en genstand, som har en mangel eller en defekt, der er nem at afhjælpe?
- d) Har det nogen betydning for besvarelsen af spørgsmål 2) a, om der er tale om en genstand, der har en mangel eller en defekt af et sådant omfang eller betydning, at genstanden som følge heraf ikke længere er egnet til eller kan bruges til sit oprindelige anvendelsesformål?
- 3) a) Skal en opkøber, der til en (udenlandsk) tredjemand videresælger hos detailhandlere eller leverandører opkøbte varer, der er returneret af forbrugere og/eller blevet overflødige, anses for at være en indehaver, der skiller sig af med genstanden som omhandlet i rammedirektivets artikel 3, nr. 1)?
- b) Har størrelsen af den købspris, som tredjemanden skal betale til opkøberen, betydning for besvarelsen af spørgsmål 3) a)?
- c) Har det betydning for besvarelsen af spørgsmål 3) a, om varepartiet også indeholder varer, som har en mangel eller en defekt, der er nem at afhjælpe?
- d) Har det betydning for besvarelsen af spørgsmål 3) a, om varepartiet også indeholder varer, der har en mangel eller en defekt af et sådant omfang eller betydning, at den omhandlede genstand som følge heraf ikke længere er egnet til eller kan bruges til sit oprindelige anvendelsesformål?
- e) Har det betydning for besvarelsen af spørgsmål 3) c, eller spørgsmål 3) d, hvilken procentsats de defekte varer udgør af hele det parti, der er videresolgt til tredjemanden? I bekræftende fald, hvilken procentsats er da afgørende?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19.11.2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT 2008, L 312, s. 3)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) den 18. Oktober 2017 — J. Portugal Ramos Vinhos SA mod Adega Cooperativa de Borba CRL

(Sag C-629/17)

(2018/C 032/20)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal de Justiça

Parter i hovedsagen

Appellant: J. Portugal Ramos Vinhos S.A

Indstævnte: Adega Cooperativa de Borba C.R.L

Præjudicielt spørgsmål

Skal udtrykket »angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne andre egenskaber ved varen eller præstationen af tjenesteydelsen«, i artikel [3], stk. 1, litra c), i direktiv 2008/95/EF⁽¹⁾, når det anvendes i forbindelse med undersøgelsen af, om tegn eller angivelser, der ønskes anvendt med henblik på at betegne vinprodukter, kan registreres, fortolkes således, at dette udtryk omfatter begrebet »adega« [vinkælder] som et udtryk, der almindeligvis bruges for at identificere de installationer og lokaler, hvor fremstillingen af denne type varer foregår, i ordbestanddele, der anvendes som varemærke, og som omfatter et beskyttet geografisk navn som oprindelsesbetegnelse for vin, og også tilfælde, hvor dette begreb (adega) er en af de ordbestanddele, der udgør firmanavnet på den juridiske person, der ønsker registrering af varemærket?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22.10.2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (kodificeret udgave) (EUT 2008, L 299, s. 25)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa (Portugal) den 15. november 2017 — Cogeco Communications Inc mod Sport TV Portugal m.fl.

(Sag C-637/17)

(2018/C 032/21)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cogeco Communications Inc

Sagsøgte: Sport TV Portugal, SA, Controlinvest SGPS SA og Nos-SGPS, SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan artikel 9, stk. 1, og artikel 10, stk. 2, 3 og 4, i direktiv 2014/104/EU⁽¹⁾ af 26. december 2014 og de øvrige bestemmelser heri eller EU-rettens gældende generelle principper, fortolkes således, at der herved indføres rettigheder for en borger (i det foreliggende tilfælde et erhvervsdrivende aktieselskab, som er underlagt canadisk lovgivning), som denne kan gøre gældende ved de retslige instanser over for en anden borger (i det foreliggende tilfælde et erhvervsdrivende aktieselskab, som er underlagt portugisisk lovgivning) i forbindelse med et søgsmål, som er anlagt med henblik på at opnå erstatning for nogle formodede skader, der er lidt som følge af en overtrædelse af konkurrenceretten, herunder navnlig når det tages i betragtning, at medlemsstaternes frist til at gennemføre direktivet i national ret i henhold til direktivets artikel 21, stk. 1, endnu ikke var udløbet på tidspunktet for anlæggelsen af det pågældende søgsmål (27. februar 2015)?
- 2) Kan direktivets artikel 10, stk. 2, 3 og 4, og de øvrige bestemmelser i direktivet eller EU-rettens gældende generelle principper, fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse som artikel 498, stk. 1, i den portugisiske civillovbog, når denne nationale bestemmelse, idet den finder anvendelse på omstændigheder, der har fundet sted inden direktivets offentliggørelse, inden dets ikrafttrædelse og inden den fastsatte frist for gennemførelse heraf, i forbindelse med et søgsmål, som ligeledes er anlagt inden sidstnævnte frist:
 - a) bestemmer, at en a) fastsætter en forældelsesfrist på tre år for en ret til erstatning, som er baseret på ansvar uden for kontraktforhold
 - b) fastsætter, at beregningen af denne frist på tre år skal påbegyndes på den dato, hvor den skadelidte person fik kendskab til det krav, som tilkommer den pågældende, også selv om den pågældende ikke er bekendt med den ansvarliges identitet og skadernes nøjagtige omfang, og

- c) ikke indeholder nogen bestemmelser, som pålægger eller tillader en suspension eller afbrydelse af denne frist, alene fordi en konkurrencemyndighed har truffet foranstaltninger i forbindelse med en efterforskning eller en sag vedrørende en overtrædelse af konkurrenceretten, som har tilknytning til erstatningssøgsmålet?
- 3) Kan direktivets artikel 9, stk. 1, og de øvrige bestemmelser i direktivet eller EU-retten gældende generelle principper, fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse som artikel 623 i den portugisiske civile retsplejelov, når denne nationale bestemmelse, idet den finder anvendelse på omstændigheder, der har fundet sted inden direktivets ikrafttrædelse og inden den fastsatte frist for gennemførelse heraf, i forbindelse med et søgsmål, som ligeledes er anlagt inden sidstnævnte frist:
- a) endelig sanktion, som pålægges under en administrativ procedure vedrørende en overtrædelse, ikke skal have virkning i nogen civilretlige sager vedrørende retsforhold, som afhænger af, at der er begået en overtrædelse, eller (alt afhængig af fortolkningen)
- b) bestemmer, at en sådan endelig sanktion i en administrativ procedure vedrørende en overtrædelse over for tredjemand alene udgør en formodning iuris tantum for så vidt angår eksistensen af de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for sanktionen, og opfyldelsen af de retlige krav i en hvilken som helst civilretlig sag vedrørende retsforhold, som afhænger af, at der er begået en overtrædelse?
- 4) Kan direktivets artikel 9, stk. 1, artikel 10, stk. 2, 3 og 4, eller artikel 288, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, eller en hvilken som helst anden bestemmelse i den primære eller afledte ret, tidligere retspraksis eller gældende generelle EU-retlige principper fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser som artikel 498, stk. 1, i den portugisiske civillovbog og artikel 623 i den portugisiske civile retsplejelov, når der ved anvendelsen heraf på faktiske omstændigheder, der har fundet sted inden direktivets offentliggørelse og ikrafttrædelse og inden den fastsatte frist for gennemførelse heraf, i forbindelse med et søgsmål, som ligeledes er anlagt inden sidstnævnte frist, ikke tages hensyn til direktivets ordlyd og formål og ikke sigtes mod at virkeliggøre det resultat, der forfølges med direktivet?
- 5) Subsidiært, og alene for det tilfælde, at Domstolen besvarer et eller flere af de foregående spørgsmål bekræftende, kan direktivets artikel 22, og de øvrige bestemmelser i direktivet eller EU-retten gældende generelle principper, da fortolkes således, at de er til hinder for, at den nationale ret i den foreliggende sag anvender artikel 498, stk. 1, i den portugisiske civillovbog eller artikel 623 i den portugisiske civile retsplejelov, i sin nuværende affattelse, men fortolker og anvender disse bestemmelser på en sådan måde, at de bliver forenelige med bestemmelserne i direktivets artikel 10?
- 6) Såfremt det femte spørgsmål besvares bekræftende, kan en borger da ved en national domstol påberåbe sig direktivets artikel 22 over for en anden borger i et søgsmål vedrørende erstatning for de skader, som vedkommende har lidt som følge af en overtrædelse af konkurrenceretten?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/104/EU af 26.11.2014 om visse regler for søgsmål i henhold til national ret angående erstatning for overtrædelser af bestemmelser i medlemsstaternes og Den Europæiske Unions konkurrenceret (EUT 2014, L 349, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien)
den 27. november 2017 — E.G. mod Republikken Slovenien**

(Sag C-662/17)

(2018/C 032/22)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i hovedsagen

Sagsøger: E.G.

Sagsøgt: Republikken Slovenien

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal ansøgerens interesse i at opretholde sagen som omhandlet i artikel 46, stk. 2, andet afsnit, i proceduredirektiv II ⁽¹⁾ fortolkes således, at subsidiær beskyttelsesstatus ikke giver de samme rettigheder og fordele som flygtningestatus i tilfælde, hvor udlændinge, som er tildelt international beskyttelse, ganske vist ifølge national ret gives samme rettigheder og fordele, men såfremt varigheden eller ophøret af international beskyttelse fastsættes på forskellig måde, idet flygtningestatus tildeles tidsbegrænset, men den pågældende ophører med at være anerkendt som flygtning, når de omstændigheder, ifølge hvilke den pågældende er blevet anerkendt som flygtning, ikke længere består, hvorimod subsidiær beskyttelse tildeles i en tidsbegrænset periode og forlænges, såfremt grunden fortsat består?
- 2) Skal ansøgerens interesse i at opretholde sagen som omhandlet i artikel 46, stk. 2, andet afsnit, i proceduredirektiv II fortolkes således, at subsidiær beskyttelsesstatus ikke giver samme rettigheder og fordele som flygtningestatus i tilfælde, hvor udlændinge, som tildeles international beskyttelse, ganske vist ifølge national ret gives samme rettigheder og fordele, men såfremt de accessoriske rettigheder, som er baseret på disse rettigheder og fordele, er forskellige?
- 3) Er det på baggrund af appellants individuelle situation nødvendigt at vurdere, hvorvidt tildeling af flygtningestatus i appellants konkrete situation giver den pågældende flere rettigheder end dem, som den pågældende anerkendes ved tildeling af subsidiær beskyttelse, eller er det for at der skal foreligge en interesse som omhandlet i artikel 46, stk. 2, andet afsnit, i proceduredirektiv II tilstrækkeligt med en regulering i loven, hvorefter der sondres mellem de accessoriske rettigheder, som er baseret på de til de to former for international beskyttelse knyttede rettigheder og fordele?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT 29.6.2013 L 180, s. 60).

Appel iværksat den 24. november 2017 af Den Europæiske Centralbank til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 12. september 2017 i sag T-247/16, Fursin m.fl. mod Den Europæiske Centralbank

(Sag C-663/17 P)

(2018/C 032/23)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Den Europæiske Centralbank (ved E. Koupepidou og C. Hernández Saseta, som befuldmægtigede, og advokat B. Schneider)

De andre parter i appelsagen: Trasta Komercbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV og Rikam Holding SA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Annullation af den appellerede kendelse, for så vidt som det deri fastslås, at sagsøgerne, i deres egenskab af aktionærer, havde retlig interesse og søgsmålskompetence for Retten for så vidt angår søgsmålet om annullation af den anfægtede afgørelse (punkt 2 i den appellerede kendelse).
- Der træffes endelig afgørelse vedrørende realiteten og det af sagsøgerne, i disses egenskab af aktionærer, anlagte søgsmål afvises.
- Appellindstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremført tre anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgerne, i deres egenskab af aktionærer (dvs. aktionærer i Trasta Komercbanka i modsætning til selve Trasta Komercbanka) ikke havde en retlig interesse i at anlægge et søgsmål om annullation, som er forskellig fra Trasta Komercbanka's retlige interesse.

Det første anbringende er støttet på følgende argumenter:

- Appellanten har gjort gældende, at Retten fejlfortolkede retspraksis, hvorefter det kræves, at aktionærer beviser, at de har en særskilt interesse i at anlægge et søgsmål til prøvelse af en afgørelse rettet mod den virksomhed, som de delvist kontrollerede. Retten begik navnlig en retlig fejl ved i dens kendelse af 12. september 2017 at fastslå, at denne retspraksis ikke fandt anvendelse i sag T-247/16.
 - Sagsøgerne, i deres egenskab af aktionærer, har ikke godtgjort, at de har en særskilt interesse, som er forskellig fra Trasta Komercbanka's interesse; deres retsstilling er ikke blevet berørt af den appellerede afgørelse (i modsætning til indledningen af likvidationen, som er en særskilt retsakt). Sagsøgerne, i deres egenskab af aktionærer, kan ikke antages at have en retlig interesse i, at Trasta Komercbanka har en banklicens, som er forskellig fra Trasta Komercbanka's egen retlige interesse i at have en banklicens.
 - Navnlig skal interessen i at kræve erstatning eller aktionærernes økonomiske interesse i at modtage dividende ikke anses for at være en særskilt retlig interesse.
2. Andet anbringende om, at sagsøgerne, i deres egenskab af aktionærer, ikke havde *locus standi*, eftersom den anfægtede afgørelse ikke berørte dem individuelt.

Det andet anbringende er støttet på følgende argumenter:

- Sagsøgerne, i deres egenskab af aktionærer, er ikke individuelt berørt af den anfægtede afgørelse, da den ikke berører dem på grund af egenskaber, som er særlige for dem.
 - Den anfægtede afgørelse har ikke anbragt sagsøgerne, i deres egenskab af aktionærer, i en retsstilling, som er forskellig fra retsstillingen for resten af aktionærerne eller for Trasta Komercbanka.
3. Tredje anbringende om, at sagsøgerne, i deres egenskab af aktionærer, ikke havde *locus standi*, eftersom den anfægtede afgørelse ikke berørte dem direkte.

Det tredje anbringende er støttet på følgende argumenter:

- Sagsøgerne, i deres egenskab af aktionærer, er ikke direkte berørt af den anfægtede afgørelse, eftersom deres rettigheder ikke er blevet væsentligt berørt i den i retspraksis omhandlede betydning.
- Et rent økonomisk tab som følge af den anfægtede afgørelse fører ikke til den konklusion, at deres retsstilling (i modsætning til retsstillingen for Trasta Komercbanka) er blevet berørt, uanset omfanget af disse økonomiske virkninger.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Areios Pagos (Grækenland) den 27. november 2017 — Ellinika Nafpigeia AE mod Panagiotis Anagnostopoulos m.fl.

(Sag C-644/17)

(2018/C 032/24)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Areios Pagos

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ellinika Nafpigeia AE

Sagsøgt: Panagiotis Anagnostopoulos m.fl.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal »økonomisk enhed« i henhold til artikel 1 i direktiv 98/50/EF ⁽¹⁾ og med henblik på at afgøre, om der foreligger en overførsel af en virksomhed eller bedrift eller af en del af en bedrift eller virksomhed, fortolkes som en selvforsynende produktionsenhed, der er i stand til at nå sit økonomiske mål uden (ved køb, lån, leasing osv.) at erhverve nogen produktionsfaktorer (råvarer, arbejdskraft, maskinudstyr, dele, der indgår i slutproduktet, supportydelser, finansielle midler osv.) fra tredjemand? Eller er det derimod med henblik på at blive kvalificeret som en »økonomisk enhed« tilstrækkeligt, at denne enhed udøver selvstændig virksomhed og konkret er i stand til at nå målet med sine økonomiske bestræbelser, og den faktiske anvendelse af produktionsfaktorerne (råvarer, maskiner og andet udstyr, arbejdskraft og supportydelser) er medvirkende til, at det pågældende mål kan nås, uanset om det nye driftsselskab erhverver sine produktionsfaktorer i udlandet, eller slet ikke er i stand til at nå det pågældende mål?
- 2) Er der i henhold til artikel 1 i direktiv 98/50/EF tale om overførsel, såfremt overdrageren eller erhververen, eller såvel overdragen som erhververen, ikke alene har til hensigt at fortsætte driften under det nye driftsselskab, men også fremtidigt at indstille driften med henblik en afvikling af den pågældende virksomhed?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 98/50/EF af 29.6.1998 om ændring af direktiv 77/187/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter (EFT 1998, L 201, s. 88).

RET TEN

Rettens dom af 7. december 2017 — Missir Mamachi di Lusignano m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-401/11 P RENV-RX) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — tjenestemand og dennes hustru dræbt — regel om overensstemmelse mellem ansøgning, klage og erstatningssøgsmål — pligt til at sikre beskyttelse af de ansatte i Unionens tjeneste — årsagsforbindelse — økonomisk skade — erstatningsansvar in solidum — hensyntagen til de i vedtægten fastsatte ydelser — ikke-økonomisk skade — en institutions ansvar i forbindelse med en afdød tjenestemands ikke-økonomiske skade — en institutions ansvar i forbindelse med den af en afdød tjenestemands ydelsesberettigede pårørende lidt ikke-økonomiske skade)

(2018/C 032/25)

Processprog: italiensk

Parter

Appellanter: Stefano Missir Mamachi di Lusignano (Shanghai, Kina) og 6 andre appellanter, hvis navne fremgår af bilaget til dommen (ved advokaterne F. Di Gianni, G. Coppo og A. Scalini)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (Første Afdeling) den 12. maj 2011, Missir Mamachi di Lusignano mod Kommissionen (F-50/09, EU:F:2011:55), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Dom af 12. maj 2011, Missir Mamachi di Lusignano mod Kommissionen (F-50/09), ophæves, for så vidt som Retten for EU-Personalesager tog den formalitetsindsigelse, som Europa-Kommissionen havde fremsat over for påstanden om erstatning for den ikke-økonomiske skade, der var lidt af Carlo Missir Mamachi di Lusignano, Giustina Missir Mamachi di Lusignano, Filiberto Missir Mamachi di Lusignano og Tommaso Missir Mamachi di Lusignano, idet de to sidstnævnte er repræsenteret ved Anne Sintobin, til følge.
- 2) Dom af 12. maj 2011, Missir Mamachi di Lusignano mod Kommissionen (F-50/09), ophæves, for så vidt som Personaleretten tog den formalitetsindsigelse, som Europa-Kommissionen havde fremsat over for påstanden om erstatning for den ikke-økonomiske skade, der var lidt af Livio Missir Mamachi di Lusignano, til følge.
- 3) Dom af 12. maj 2011, Missir Mamachi di Lusignano mod Kommissionen (F-50/09), ophæves, for så vidt som Personaleretten begrænsede Kommissionens ansvar til 40 % af den økonomiske skade, der var lidt af Carlo Missir Mamachi di Lusignano, Giustina Missir Mamachi di Lusignano, Filiberto Missir Mamachi di Lusignano og Tommaso Missir Mamachi di Lusignano, idet de to sidstnævnte er repræsenteret ved Anne Sintobin.
- 4) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 5) Kommissionen betaler in solidum et beløb på 3 mio. EUR, med fradrag af de vedtægtsmæssige ydelser, der anses for at indgå i dette beløb og som er udbetalt eller skal udbetales til Carlo Missir Mamachi di Lusignano, Giustina Missir Mamachi di Lusignano, Filiberto Missir Mamachi di Lusignano og Tommaso Missir Mamachi di Lusignano, idet de to sidstnævnte er repræsenteret ved Anne Sintobin, for den økonomiske skade, disse har lidt.
- 6) Kommissionen betaler in solidum et beløb på 100 000 EUR til Carlo Missir Mamachi di Lusignano for den ikke-økonomiske skade, denne har lidt.

- 7) Kommissionen betaler in solidum et beløb på 100 000 EUR til Giustina Missir Mamachi di Lusignano for den ikke-økonomiske skade, denne har lidt.
- 8) Kommissionen betaler in solidum et beløb på 100 000 EUR til Tommaso Missir Mamachi di Lusignano, repræsenteret ved Anne Sintobin, for den ikke-økonomiske skade, denne har lidt.
- 9) Kommissionen betaler in solidum et beløb på 100 000 EUR til Filiberto Missir Mamachi di Lusignano, repræsenteret ved Anne Sintobin, for den ikke-økonomiske skade, denne har lidt.
- 10) Kommissionen betaler in solidum et samlet beløb på 50 000 EUR til Stefano Missir Mamachi di Lusignano og til de andre appellanter, hvis navne fremgår af bilaget til dommen, i disses egenskab af arvinger efter Livio Missir Mamachi di Lusignano, for den ikke-økonomiske skade, denne har lidt.
- 11) De ovenfor i punkt 6-10 omhandlede erstatninger tillægges morarenter at regne fra afsigelsen af nærværende dom, indtil fuld betaling sker, beregnet på grundlag af den af Den Europæiske Centralbank fastsatte rentesats for de vigtigste refinansieringstransaktioner, forhøjet med to procentpoint.
- 12) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 13) Kommissionen betaler sagsomkostningerne i appelsagen.
- 14) Kommissionen betaler sagsomkostningerne i sagen i første instans.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 24.9.2011.

Rettens dom af 11. december 2017 — JT mod EUIPO — Carrasco Pirard (QUILAPAYÚN)

(Sag T-249/15) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket QUILAPAYÚN — relativt registreringshindring — vitterligt kendt varemærke — artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — varemærkeindehaver]

(2018/C 032/26)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: JT (ved advokat A. Mena Valenzuela)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved E. Zaera Cuadrado, som befuldmægtiget)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenienter ved Retten: Eduardo Carrasco Pirard (Santiago, Chile) og de 7 andre parter i sagen for appelkammeret ved EUIPO, hvis navne er opført i bilaget

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 13. marts 2015 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 354/2014-2) vedrørende en indsigelsessag mellem på den ene side JT og på den anden side Eduardo Carrasco Pirard og de andre parter i sagen for appelkammeret ved EUIPO, hvis navne er opført i bilaget.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 13. marts 2015 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 354/2014-2) annulleres.
- 2) I øvrigt afvises sagen.

3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 337 af 12.10.2015.

Rettens dom af 12. december 2017 — Hochmann Marketing mod EUIPO — BitTorrent (bittorrent)

(Sag T-771/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — fortabelsessag — EU-ordmærket bittorrent — artikel 76, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 95, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2017/1001) — manglende hensyntagen til beviser fremlagt for annullationsafdelingen — artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001])

(2018/C 032/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Hochmann Marketing GmbH, tidligere Bittorrent Marketing GmbH (Neu-Isenburg, Tyskland) (ved advokaterne C. Hoppe, M. Terhaag og C. Schwarz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral og M. Capostagno, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: BitTorrent, Inc. (San Fransisco, Californien, De forenede Stater) (ved advokaterne M. Kinkeldey, S. Clotten, S. Brandstätter og C. Schmitt)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 31. august 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2275/2013–5) vedrørende en fortabelsessag mellem BitTorrent og Bittorrent Marketing.

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Hochmann Marketing GmbH, tidligere Bittorrent Marketing GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 30.5.2016.

Rettens dom af 12. december 2017 — Sony Computer Entertainment Europe mod EUIPO — Vieta Audio (Vita)

(Sag T-35/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — fortabelsessag — EU-ordmærket Vita — reel brug af varemærket — artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001] — brug i forbindelse med de berørte varer — begrundelsespligt]

(2018/C 032/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sony Computer Entertainment Europe Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved S. Malynicz, QC)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved H. Kunz, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Vieta Audio, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat I. Barroso Sánchez-Lafuente)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. november 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2232/2014-5) vedrørende en fortabelsessag mellem Vieta Audio og Sony Computer Entertainment Europe.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 12. november 2017 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2232/2014-5) vedrørende en fortabelsessag mellem Vieta Audio, SA og Sony Computer Entertainment Europe Ltd annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Sony Computer Entertainment Europe afholdte omkostninger.
- 3) Vieta Audio bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 21.3.2016.

Rettens dom af 7. december 2017 — Coca-Cola mod EUIPO — Mitico (Master)

(Sag T-61/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Master — de ældre EU-figurmærker Coca-Cola og det ældre nationale figurmærke C — relativ registreringshindring — utilbørlig udnyttelse af de ældre varemærkers renommé — beviser vedrørende den kommercielle anvendelse uden for EU af et tegn, der omfatter det ansøgte varemærke — logiske slutninger — afgørelse truffet efter Rettens annullation af en tidligere afgørelse — artikel 8, stk. 5, og artikel 65, stk. 6, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, og artikel 72, stk. 6, i forordning (EU) nr. 2017/1001))

(2018/C 032/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: The Coca-Cola Company (Atlanta, Georgia, De Forenede Stater) (ved S. Malynicz, QC, barrister S. Baran samt solicitors D. Stone og A. Dykes)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico) (Damaskus, Syrien) (ved advokat: A.-E.Malami)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 2. december 2015 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1251/2015-4) vedrørende en indsigelsessag mellem The Coca-Cola Company og Mitico.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 2. december 2015 af Fjerde Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1251/2015-4) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af The Coca-Cola Company afholdte omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for appelkammeret ved EUIPO.
- 3) Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico) bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 111 af 29.3.2016.

Rettens dom af 6. december 2017 — Tulliallan Burlington mod EUIPO — Burlington Fashion (Burlington)

(Sag T-120/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærket Burlington — de ældre nationale ordmærker BURLINGTON og BURLINGTON ARCADE — det ældre EU-figurmærke og det ældre nationale figurmærke BURLINGTON ARCADE — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — erhvervsmæssig brug af et tegn, som ikke kun har lokal betydning — artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning 2017/1001) — utilbørlig udnyttelse af ældre varemærkers særpræg eller renommé — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001))

(2018/C 032/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tulliallan Burlington Ltd (Saint-Hélier, Jersey) (ved barrister A. Norris)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Burlington Fashion GmbH (Schmallenberg, Tyskland) (ved advokat A. Parr)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. januar 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 94/2014-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Tulliallan Burlington og Burlington Fashion.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Tulliallan Burlington Ltd betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 17.5.2016.

Rettens dom af 6. december 2017 — Tulliallan Burlington mod EUIPO — Burlington Fashion (BURLINGTON THE ORIGINAL)

(Sag T-121/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærket BURLINGTON THE ORIGINAL — de ældre nationale ordmærker BURLINGTON og BURLINGTON ARCADE — det ældre EU-figurmærke og det ældre nationale figurmærke BURLINGTON ARCADE — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — erhvervsmæssig brug af et tegn, som ikke kun har lokal betydning — artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning 2017/1001) — utilbørlig udnyttelse af ældre varemærkers særpræg eller renommé — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001)]

(2018/C 032/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tulliallan Burlington Ltd (Saint-Hélier, Jersey) (ved barrister A. Norris)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved M. Fischer, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Burlington Fashion GmbH (Schmallenberg, Tyskland) (ved advokat A. Parr)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. januar 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2501/2013-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Tulliallan Burlington og Burlington Fashion.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Tulliallan Burlington Ltd betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 7.5.2016.

Rettens dom af 6. december 2017 — Tulliallan Burlington mod EUIPO — Burlington Fashion (Burlington)

(Sag T-122/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærket Burlington — de ældre nationale ordmærker BURLINGTON og BURLINGTON ARCADE — det ældre EU-figurmærke og det ældre nationale figurmærke BURLINGTON ARCADE — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — erhvervsmæssig brug af et tegn, som ikke kun har lokal betydning — artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning 2017/1001) — utilbørlig udnyttelse af ældre varemærkers særpræg eller renommé — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001)]

(2018/C 032/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tulliallan Burlington Ltd (Saint-Hélier, Jersey) (ved barrister A. Norris)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved M. Fischer, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Burlington Fashion GmbH (Schmallenberg, Tyskland) (ved advokat A. Parr)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. januar 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2409/2013-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Tulliallan Burlington og Burlington Fashion.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Tulliallan Burlington Ltd betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 17.5.2016.

Retten dom af 6. december 2017 — Tulliallan Burlington mod EUIPO — Burlington Fashion (BURLINGTON)

(Sag T-123/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket BURLINGTON — de ældre nationale ordmærker BURLINGTON og BURLINGTON ARCADE — det ældre EU-figurmærke og det ældre nationale figurmærke BURLINGTON ARCADE — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — erhvervsmæssig brug af et tegn, som ikke kun har lokal betydning — artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 4, i forordning 2017/1001) — utilbørlig udnyttelse af ældre varemærkers særpræg eller renommé — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning 2017/1001)]

(2018/C 032/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tulliallan Burlington Ltd (Saint-Hélier, Jersey) (ved barrister A. Norris)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved M. Fischer, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Burlington Fashion GmbH (Schmallenberg, Tyskland) (ved advokat A. Parr)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. januar 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1635/2013-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Tulliallan Burlington og Burlington Fashion.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Tulliallan Burlington Ltd betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 17.5.2016.

Rettens dom af 11. december 2017 — Léon Van Parys mod Kommissionen(Sag T-125/16) ⁽¹⁾

(Toldunion — indførsel af bananer fra Ecuador — efteropkrævning af importafgifter — ansøgning om fritagelse for importafgifter — afgørelse truffet efter Rettens annullation af en tidligere beslutning — rimelig frist)

(2018/C 032/34)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Firma Léon Van Parys NV (Antwerpen, Belgien) (ved advokaterne P. Vlaemminck, B. Van Vooren, R. Verbeke og J. Auwerx)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Caeiros, B.-R. Killmann og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 95 final af 20. januar 2016, hvori det blev fastslået, at en efterfølgende bogføring af importafgifter er berettiget, og at en fritagelse for disse afgifter er berettiget i forhold til én debitor og delvis berettiget for så vidt angår en anden debitor, men hvad angår en anden del ikke er berettiget hvad angår denne bestemte debitor, og hvori Kommissionens afgørelse K(2010) endelig 2858 af 6. maj 2010 blev ændret, dels en påstand om, at artikel 909 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT 1993, L 253, s. 1) har fået virkninger over for sagsøgeren efter dom af 19. marts 2013, Firma Van Parys mod Kommissionen (T-324/10, EU:T:2013:136).

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 4, i Kommissionens afgørelse C(2016) 95 final af 20. januar 2016, hvori det blev fastslået, at en efterfølgende bogføring af importafgifter er berettiget, og at en fritagelse for disse afgifter er berettiget i forhold til en debitor og delvis berettiget for så vidt angår en anden debitor, men hvad angår en anden del ikke er berettiget hvad angår denne bestemte debitor, og hvori Kommissionens afgørelse K(2010) endelig 2858 af 6. maj 2010 blev ændret, annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Firma Léon Van Parys NV afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 17.5.2016.

Rettens dom af 5. december 2017 — Spadafora mod Kommissionen(Sag T-250/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — frifindelse af Europa-Kommissionen i første instans, idet det er åbenbart, at sagen delvis skal afvises, delvis er ugrundet — påstand om annullation — stilling som chef for kontoret »Legal Advice« i OLAF — udvælgelsesprocedure — udvælgelsespanel — ingen opførelse på short-listen over ansøgere, som blev foreslået med henblik på den endelige samtale med ansættelsesmyndigheden — upartiskhed — påstand om erstatning — fortabelse af mulighed — sagen moden til påkendelse)

(2018/C 032/35)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Sergio Spadafora (Bruxelles, Belgien) (ved advokat G. Belotti)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (først ved G. Gattinara og C. Berardis-Kayser, derefter ved G. Gattinara og L. Radu Bouyon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Personaleretten (Tredje Afdeling) den 7. april 2016, Spadafora mod Kommissionen (F-44/15, EU: F:2016:69), med påstand om ophævelse af denne kendelse.

Konklusion

- 1) Kendelse afsagt af Retten for EU-Personalesager (Tredje Afdeling) den 7. april 2016, Spadafora mod Kommissionen (F-44/15), ophæves, bortset fra afvisningen af påstanden om, at det fastslås, at udvælgelsesproceduren, i henhold til annullation af afgørelsen af 30. juni 2014, hvorved generaldirektøren for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) udnævnte D. til stillingen som chef for kontoret »Legal Advice« i direktoratet »Investigation Support« i OLAF, og af afgørelsen Ares(2015) 43686 af 5. januar 2015 fra Europa-Kommissionens næstformand, K. Georgieva, om afslag på sagsøgerens klage R/994/14, var behæftet med ulovlighed fra det tidspunkt, hvor ulovligheden blev foretaget.
- 2) I øvrigt forkastes appellen.
- 3) Afgørelsen af 30. juni 2014, hvorved OLAF's generaldirektør udnævnte D. til stillingen som chef for kontoret »Legal Advice« i direktoratet »Investigation Support« i OLAF, annulleres.
- 4) Afgørelsen Ares(2015) 43686 af 5. januar 2015 fra Kommissionens næstformand, K. Georgieva, om afslag på sagsøgerens klage R/994/14, annulleres.
- 5) Søgsmålet i første instans afvises, for så vidt som Sergio Spadafora har nedlagt påstand om erstatning af det økonomiske tab, der følger af fortabelsen af en mulighed for at blive udvalgt til at besætte stillingen som chef for kontoret »Legal Advice« i direktoratet »Investigation Support« i OLAF.
- 6) Kommissionen betaler sagsomkostningerne i forbindelse med appelsagen og i forbindelse med sagen i første instans.

(¹) EUT C 251 af 11.7.2016.

Rettens dom af 7. december 2017 — Colgate-Palmolive mod EUIPO (360°)

(Sag T-332/16) (¹)

[EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket 360° — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning EU 2017/1001] — fornødent særpræg opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001)]

(2018/C 032/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Colgate-Palmolive Co. (New York, New York, De forenede Stater) (ved advokaterne: M. Zintler og A. Stolz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Rajh, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. april 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2288/2015-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet 360° som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Colgate-Palmolive Co. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 296 af 16.8.2016.

Retten dom af 7. december 2017 — Colgate-Palmolive mod EUIPO (360°)

(Sag T-333/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket 360° — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — fornødent særpræg opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001))

(2018/C 032/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Colgate-Palmolive Co. (New York, New York, De Forenede Stater) (ved advokaterne M. Zintler og A. Stolz)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Rajh, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. april 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2287/2015-4) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet 360° som EU-varemærke

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Colgate-Palmolive Co. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 296 af 16.8.2016.

Retten dom af 7. december 2017 — sheepworld mod EUIPO (Alles wird gut)

(Sag T-622/16) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Alles wird gut — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 032/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: sheepworld AG (Ursensollen, Tyskland) (ved advokat S. von Rüden)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Schifko, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. juni 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 212/2016-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet Alles wird gut som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) sheepworld AG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 383 af 17.10.2016.

Rettens dom af 5. december 2017 — Tuerck mod Kommissionen

(Sag T-728/16) (¹)

(Personalesag — tjenestemænd — pensioner — overførsel af nationale pensionsrettigheder — revurdering af kapitalen mellem datoen for anmodningen om overførsel og datoen for den faktiske overførsel)

(2018/C 032/39)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Sabine Tuerck (Woluwe-Saint-Pierre, Belgien) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara og L. Radu Bouyon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 10. december 2015 om bekræftelse af overførslen til Den Europæiske Unions pensionsordning af de pensionsrettigheder, som sagsøgeren har erhvervet inden sin tiltrædelse af tjenesten ved Unionen.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens afgørelse af 10. december 2015 om bekræftelse af overførslen til Unionens pensionsordning af de pensionsrettigheder, som Sabine Tuerck har erhvervet inden hendes indtræden i Unionens tjeneste, annulleres.
- 2) Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 475 af 19.12.2016.

Rettens dom af 12. december 2017 — For Tune mod EUIPO — Simplicity trade (opus AETERNATUM)

(Sag T-815/16) (¹)

[EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket opus AETERNATUM — ældre EU-ordmærke OPUS — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2018/C 032/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: For Tune sp. z o.o. (Warszawa, Polen) (ved advokat K. Popławska)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Simplicity trade GmbH (Oelde, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. september 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 152/2016-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Simplicity trade og For Tune.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) For Tune sp. z o.o. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 14 af 16.1.17.

Rettens dom af 5. december 2017 — Xiaomi mod EUIPO — Apple (MI PAD)

(Sag T-893/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket MI PAD — det ældre EU ordmærke IPAD — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — varer og tjenesteydelser af lignende art)

(2018/C 032/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Xiaomi, Inc. (Pekin, Kina) (ved advokaterne T. Raab og C. Tenkhoff)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Apple Inc. (Cupertino, Californien, De Forenede Stater) (ved solicitors J. Olsen og P. Andreottola samt barrister G. Tritton)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. september 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 363/2016-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Apple og Xiaomi.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Xiaomi, Inc. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 46 af 13.2.2017.

Rettenns kendelse af 26. november 2017 — Federcaccia Toscana m.fl. mod Kommissionen(Sag T-562/15) ⁽¹⁾

(Miljø — beskyttelse af vilde fugle — arter, som kan jages — betingelser, som de nationale lovgivninger skal overholde vedrørende jagt — harmonisering af kriterierne for anvendelse af artikel 7, stk. 4, i direktiv 2009/147/EF — periode for forbud mod jagt i Toscana)

(2018/C 032/42)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Federcaccia Toscana (Firenze, Italien) og 5 andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget til kendelsen (ved advokat A. Bruni)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara og C. Hermes, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 265 TEUF om at det fastslås, at Kommissionen ulovligt har undladt at ajourføre visse italienske oplysninger, som er indeholdt i dokumentet vedrørende de nøglebegreber, der er opstillet af ORNIS-udvalget, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT 2010, L 20, s. 7), en påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens skrivelse af 6. oktober 2014, hvori det er anført, at forlængelsen af jagtsæsonen i Italien for visse fuglearter ikke er i overensstemmelse med den europæiske ordning og en påstand støttet på artikel 268 TEUF om erstatning for den skade, som sagsøgerne hævder at have lidt som følge af at Kommissionen ikke har ajourført de italienske oplysninger.

Konklusion

- 1) *Europa-Kommissionen frifindes.*
- 2) *Federcaccia Toscana og de andre sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget, betaler sagsomkostningerne.*

⁽¹⁾ EUT C 381 af 16.11.2015.

Rettenns kendelse af 20. november 2017 — BikeWorld mod Kommissionen(Sag T-702/15) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — bistand fra en advokat, der ikke er tredjemand — afvisning)

(2018/C 032/43)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: BikeWorld GmbH (Sankt Ingbert, Tyskland) (ved advokat J. Jovy)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, B. Stromsky og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om delvis annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2016/151 af 1. oktober 2014 om Tysklands statsstøtte SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) til Nürburgring (EUT 2016, L 34, s. 1)

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) BikeWorld GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 68 af 22.2.2016.

Rettens kendelse af 23. november 2017 — Nf Nails In Vogue mod EUIPO — Nails & Beauty Factory (NAILS FACTORY)

(Sag T-886/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — tilbagekaldelse af den anfægtede beslutning — bortfald af tvistens genstand — uforment at træffe afgørelse)

(2018/C 032/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Nf Nails In Vogue, SL (Arganda del Rey, Spanien) (ved advokat L. Jáudenes Sánchez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved D. Gája og E. Scheffer, som befuldmægtigede)

Den anden pari sagen for appelkammeret ved EUIPO: Nails & Beauty Factory GmbH, tidligere Nails & Beauty Vertriebs GmbH (Kiel, Tyskland)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 5. oktober 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 202/2016-1) vedrørende en indsigelsessag mellem NF Nails In Vogue og Nails & Beauty Vertriebs.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) bærer sine egne omkostninger og betaler de af Nf Nails In Vogue, SL afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 27.2.2017.

Sag anlagt den 29. november 2017 — L mod Parlamentet

(Sag T-91/17)

(2018/C 032/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: L (ved advokat I. Coutant Peyre)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

— Annullation af afgørelsen truffet af Europa-Parlamentets ansættelsesmyndighed den 31. august 2016 om afslag på at godkende to lægeerklæringer indhentet af sagsøgeren med henblik på at begrunde visse fravær fra arbejdet og om i overensstemmelse hermed at meddele, at det pågældende fravær ikke er tilladt.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af principperne i henhold til EU-retten og litauisk ret vedrørende beskyttelse af informanter.
2. Andet anbringende om, at Europa-Parlamentet har tilsidesat sin omsorgspligt og princippet om god forvaltning.

Sag anlagt den 7. november 2017 — Wattiau mod Parlamentet

(Sag T-737/17)

(2018/C 032/46)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Francis Wattiau (Bridel, Luxembourg) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås:

- Annullation af afgørelsen om at pålægge sagsøgeren at betale et beløb på 843,01 EUR, som anført i afregningskontorets opgørelse nr. 244.
- Om fornødent annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 2. august 2017.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført en ulovlighedsindsigelse for så vidt angår den aftale, der er indgået mellem Den Europæiske Union og sammenslutningen af luxembourgske hospitaler om en forhøjelse på 15 % af de lægeudgifter, der afholdes af de forsikrede i den fælles sygeforsikringsordning (RCAM) i Luxembourg. Denne ulovlighedsindsigelse baseres på to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af nationalitet og af artikel 12 og artikel 14 i protokollen om privilegier og immuniteter.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning som fastsat i artikel 30 i forordning nr. 966/2012 og i artikel 43 i den fælles ordning vedrørende sygesikring for tjenestemænd i Den Europæiske Union.

Sag anlagt den 2. november 2017 — DEI mod Europa-Kommissionen

(Sag T-740/17)

(2018/C 032/47)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (»DEI«) (Athen, Grækenland) (ved advokaterne E. Bourtzalas, E. Salaka, C. Synodinos, C. Tagaras og D. Waelbroeck)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse C (2017) 5622 final af 14. august 2017 i sag SA.38101 (2015/NN) (ex 2013/CP) om den statsstøtte, som Grækenland angiveligt har indrømmet Aluminium A.E., i form af elektricitetspriser til nedsat pris i henhold til voldgiftskendelsen, annulleres, for så vidt som denne afgørelse ophæver Kommissionens retsakter af 12. juni 2014 og 25. marts 2015;
- Kommissionens afgørelse C (2017) 5622 af 14. august 2017 i sag SA.38101 (2015/NN) (ex 2013/CP) annulleres, for så vidt som det heri fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte til fordel for Aluminium, og at Kommissionen følgelig ikke var forpligtet til at iværksætte den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF.
- Kommissionens afgørelse C (2017) 5622 af 14. august 2017 i sag SA.38101 (2015/NN) (ex 2013/CP) annulleres, for så vidt som det heri fastslås, at DEI's klage vedrørende statsstøtte ydet på grundlag af energitilsynsmyndighedens (herefter »RAE«) afgørelse nr. 346/2012 blev uden genstand efter RAE's permanente voldgiftsrets afgørelse nr. 1/2013.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale DEI's omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat syv anbringender.

1. Åbenbar retlig fejl ved fortolkningen af Domstolens dom i sag C-228/16 P og modsigelse i forhold til denne dom.
2. Tilsidesættelse af artikel 24, stk. 2, i forordning nr. 2015/1589⁽¹⁾, navnlig af Kommissionens forpligtelser i henhold hertil, samt en tilsidesættelse af retten til at blive hørt og af chartret om grundlæggende rettigheder.
3. Mangel på en behørig begrundelse, selvmodsigende begrundelse og en tilsidesættelse af forpligtelsen til at undersøge alle faktiske og retlige forhold vedrørende det, der i den voldgiftsbestemmelse, som var hjemmel for voldgiftskendelse nr. 1/2003, defineres som »klare og subjektive parametre«, der »begrænsede dommernes skøn«, og hvis »logiske følge« var den endelige fastsættelse af elektricitetsprisen.
4. Åbenbar retlig fejl ved fortolkningen og anvendelsen af princippet om den fornuftige private investor samt artikel 107, stk. 1, TEUF og artikel 108, stk. 2, TEUF, for så vidt angår konstateringen af, at den ved voldgiftskendelsen fastsatte elektricitetspris er »den logiske følge af de i voldgiftsbestemmelsen klart definerede parametre«.
5. Åbenbar fejl ved fortolkningen og anvendelsen af artikel 107 TEUF og 108 TEUF hvad angår konstateringen af, at Kommissionen var forpligtet til at foretage komplicerede økonomiske vurderinger, og en åbenbar retlig fejl og en åbenbart urigtig vurdering i betragtning af, at Kommissionen undlod at undersøge relevante spørgsmål med henblik på at fastslå, om der eventuelt forelå statsstøtte.
6. Åbenbar retlig fejl ved anvendelsen af artikel 107, stk. 1, TEUF og artikel 108, stk. 2, TEUF og en åbenbart urigtig vurdering af de faktiske forhold hvad angår anvendelsen af princippet om den fornuftige private investor i en markedsøkonomi.
7. Åbenbar retlig fejl ved fortolkningen og anvendelsen af artikel 107, stk. 1, TEUF, tilsidesættelse af forpligtelsen til at give en passende begrundelse og en åbenbart urigtig vurdering af de faktiske forhold hvad angår Kommissionens beslutning om ikke at undersøge DEI's klage af 2012 i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF, for så vidt som denne var »blevet uden genstand« efter voldgiftskendelse nr. 1/2013.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT 2015, L 248, s. 9).

Sag anlagt den 13. november 2017 — TrekStor mod EUIPO — Beats Electronics (i.Beat jump)

(Sag T-746/17)

(2018/C 032/48)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* TrekStor Ltd (Hong-Kong, Kina) (ved advokaterne O. Spieker, M. Alber og A. Schönfleisch)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Beats Electronics LLC (Culver City, Californien, De Forenede Stater)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* TrekStor Ltd*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »i.Beat jump« — EU-varemærkeregistret nr. 4 729 075*Sagen for EUIPO:* Ugyldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 12. september 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2236/2016-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den giver medhold i den af indgiveren af ugyldighedsbegæringen indgivne begæring om fortabelse og erklærer sagsøgerens rettigheder vedrørende EU-varemærke nr. 4 729 075 for fortabt.
- Den af indgiveren af ugyldighedsbegæringen indgivne begæring om fortabelse forkastes.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af sagsøgeren afholdte nødvendige omkostninger forbundet med sagens behandling for appelkammeret ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO).

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 18, stk. 1, litra a), i forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 15. november 2017 — UPF mod Kommissionen

(Sag T-747/17)

(2018/C 032/49)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* Union des Ports de France — UPF (Paris, Frankrig) (ved advokaterne C. Vannini og E. Moraitou)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet til prøvelse af Europa-Kommissionens afgørelse C(2017) 5176 final af 27. juli 2017 om Frankrigs støtteordning nr. SA.38398 (2016/C, ex 2015/E) (herefter »den anfægtede afgørelse«) har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved at kvalificere skatteforanstaltningen i sin helhed som statsstøtte, idet den herved ikke tog hensyn til kriteriet om, at aktiviteterne i de franske havne skal være af økonomisk karakter. I denne forbindelse er sagsøgeren af den opfattelse, at Kommissionen ved at konkludere, at det at fritage de franske havne for beskatning udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF uden at præcisere, at kvalificeringen som støtte alene begrænser sig til havnenes økonomiske aktiviteter, i princippet har behæftet sin afgørelse med en retlig fejl.
2. Andet anbringende om Kommissionens retlige fejl med hensyn til vurderingen af den økonomiske karakter af de aktiviteter, som udøves i de franske havne. Sagsøgeren er af den opfattelse at Kommissionen ligeledes har begået en retlig fejl ved sin analyse af den økonomiske karakter af de aktiviteter, der finder sted i de franske havne, idet Kommissionen
 - for det første, i sin afgørelse fuldstændig har undladt at tage hensyn til visse af de aktiviteter, som finder sted i de franske havne, og
 - for det andet, for så vidt angår flere andre aktiviteter i de franske havne blot har henvist til generelle principper, der følger af EU-Domstolens praksis vedrørende offentlig finansiering af havneinfrastruktur uden at konkludere, om de er af økonomisk karakter, selv om dette kriterium finder anvendelse i forbindelse med reglerne for statsstøtte.
3. Tredje anbringende om den retlige fejl og den utilstrækkelige begrundelse hvad angår betingelserne vedrørende konkurrencefordrejning og indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne, for så vidt som Kommissionen med urette har fastslået, at den omhandlede skattefritagelse med hensyn til de franske havne i almindelighed samt ø-havne og oversøiske havne i særdeleshed var egnet til at frembringe konkurrencefordrejning og have en indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne. Ifølge sagsøgeren er den anfægtede afgørelse ikke tilstrækkelig begrundet, for så vidt som Kommissionen uden at underbygge sit synspunkt antog, at disse betingelser var opfyldt i nærværende sag.
4. Fjerde anbringende om en retlig fejl i forbindelse med gennemførelsen af kontrolproceduren for eksisterende støtte og om tilsidesættelse af artikel 108, stk. 1, og 2, TEUF samt af proportionalitetsprincippet, for så vidt som Kommissionen, for det første, ved at pålægge de franske myndigheder at dokumentere, at ordningen, hvorved de franske havne fritages fra selskabsskat, var forenelig med det indre marked, vendte bevisbyrden og handlede som om, den skulle træffe afgørelse om en anmodning om godkendelse af en ny støtteordning. For det andet har Kommissionen ved at pålægge de franske myndigheder at afskaffe denne fritagelsesordning fuldstændigt uden at godtgøre, at der ikke kunne foretages ændringer til denne foranstaltning med henblik på at gøre den forenelig med EU's regler om statsstøtte, tilsidesat artikel 108, stk. 1 og 2, TEUF, artikel 2 i forordning nr. 2015/1589 og proportionalitetsprincippet.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, for så vidt som den omstændighed, at Kommissionen kræver, at fritagelsesordningen afskaffes, mens den tillader ordninger for støtte til havne i andre medlemsstater, medfører en situation, hvor lige konkurrencevilkår mellem de forskellige europæiske havne ikke er sikret, og hvor der derimod opstår nye tilfælde af konkurrencefordrejning, hvorved Kommissionen direkte tilsidesætter den rolle, den er tillagt som garant for, at det indre marked fungerer effektivt. Kommissionen har således tilsidesat princippet om upartiskhed, som hænger nært sammen med princippet om god forvaltningsskik.

Sag anlagt den 17. november 2017 — Commune de Fessenheim m.fl. mod Europa-Kommissionen

(Sag T-751/17)

(2018/C 032/50)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Commune de Fessenheim (Fessenheim, Frankrig), Communauté de communes Pays Rhin-Brisach (Volgelsheim, Frankrig), Conseil départemental du Haut-Rhin (Colmar, Frankrig) og Conseil régional Grand Est Alsace Champagne-Ardenne Lorraine (Strasbourg, Frankrig) (ved advokat G. de Rubercy)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionens Generalsekretariats afgørelse (C(2017 7119 FINAL) af 18. oktober 2017 om afslag på at fremsende afgørelsen fra Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence om protokollen for erstatning til EDF i forbindelse med lukningen af Fessenheim-atomkraftværket, som blev meddelt de franske myndigheder den 22. marts 2017, annulleres.
- Europa-Kommissionen pålægges at meddele sagsøgerne den nævnte skrivelse af 22. marts 2017 inden for en uge efter, at Retten har afsagt dom.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, sidste afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43), idet der forelå en mere tungtvejende offentlig interesse i udbredelsen af de omhandlede oplysninger.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 42 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder om retten til aktindsigt.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder om adgang til effektive retsmidler.

Sag anlagt den 20. november 2017 — Forbundsrepublikken Tyskland mod ECHA

(Sag T-755/17)

(2018/C 032/51)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (ved advokaterne D. Klebs og T. Henze)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 8. september 2017 af Det Europæiske Kemikalieagenturs Klageudvalg (sag nr. A-026-2015) annulleres, for så vidt som Klageudvalget i forhold til Medlemsstatsudvalgets afgørelse af 1. oktober 2015 angående stoffet 1,4-benzendiamin, N, N'-blandede feny- og benzylderivater (herefter »BENPAT«) CAS-nr.: 68953-84-4 (EF-nr.: 273-227-8) traf afgørelse om:
 - delvis annullation af denne afgørelse, for så vidt som den fastsatte, at registranterne i forbindelse med undersøgelsen skulle identificere metabolitterne i overensstemmelse med OECD TG 309-studiet
 - delvis annullation af den nævnte afgørelse, for så vidt som den fastsatte, at der skulle udføres en undersøgelse i overensstemmelse med OECD TG 308-studiet
 - at udtalelsen vedrørende bioakkumulering i den nævnte afgørelses begrundelse skulle fjernes.
- ECHA tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

Sagsøgeren har i det væsentlige gjort gældende, at Klageudvalget har overskredet sine beføjelser, for så vidt som det i forbindelse med klagesagen foretog en fuldstændig prøvelse og fornyet analyse af vurderingsafgørelsen og således nåede frem til den (formelt og materielt ubegrundede) konklusion, at medlemsstaternes afgørelse delvist skulle annulleres og ændres.

1. Første anbringende vedrører Klageudvalgets manglende kompetence for så vidt angår materielle spørgsmål i vurderingsprocedurerne.
2. Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af Domstolens praksis i henhold til Meroni-dommen, idet det ikke tilkommer Klageudvalget som organ i et EU-agentur at træffe sin egen skønsmæssige afgørelse.
3. Tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af subsidiaritetsprincippet og princippet om kompetencetildeling, idet Klageudvalget har tilsidesat medlemsstaternes rettigheder, der er institutionaliseret i kraft af deres beslutningskompetence i agenturets medlemsstatsudvalg, eftersom der ikke foreligger noget retsgrundlag i EU-retten for Klageudvalgets adfærd.
4. Fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af bestemmelserne i REACH-forordningen⁽¹⁾ som følge af, at Klageudvalget ikke har en materiel prøvelseskompetence i forhold til vurderingsafgørelser.

Sagsøgeren har subsidiært gjort gældende, at Klageudvalget i forbindelse med vurderingsafgørelser i henhold til REACH-forordningens artikel 51, stk. 8, kun råder over en begrænset prøvelseskompetence.

5. Femte anbringende vedrører tilsidesættelse af begrundelsespligten i henhold til artikel 296, stk. 2, TEUF, idet Klageudvalget ikke har godtgjort at have en prøvelseskompetence.
6. Med sjette anbringende anføres det, at afgørelsen er materielt urigtig og retsstridig.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) Nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1).

Sag anlagt den 10. november 2017 — Kerstens mod Kommissionen

(Sag T-757/17)

(2018/C 032/52)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Petrus Kerstens (Overijse, Belgien) (ved advokat C. Mourato)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens afgørelse af 27. marts 2017 til sagsøgeren, for så vidt som det heri bestemmes, at sag CMS 15/015 skal genoptages ab initio.
- Annullation af Kommissionens afgørelse af 7. april 2017 til sagsøgeren, så vidt som det heri bestemmes, at sag CMS 12/063 skal genoptages ab initio.
- Sagsøgeren tildeles en samlet godtgørelse på 40 000 EUR i erstatning for særligt ikke-økonomisk tab, som skal udbetales af Europa-Kommissionen.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne i medfør af artikel 134 i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om fejlagtig opfyldelse af dom om ophævelse af 14. februar 2017, Kerstens mod Kommissionen (T-270/16 P, ikke trykt i Sml., EU:T:2017:74) og om ansættelsesmyndighedens tilsidesættelse af princippet »non bis in idem«, da den besluttede at genoptage den disciplinære forfølgning, som sagsøgeren var genstand for.
2. Andet anbringende om fejlagtig opfyldelse af førnævnte dom og om tilsidesættelse af princippet om god forvaltning, herunder forpligtelsen til at behandle sager upartisk og retfærdigt, tilsidesættelse af princippet om uskyldsformodning og tilsidesættelse af retten til forsvar, for så vidt som disse afgørelser om genoptagelse af den nævnte disciplinære forfølgning ikke indeholdt garantier om upartiskhed og retfærdighed ved behandlingen af sagsøgerens sag.
3. Tredje anbringende om fejlagtig opfyldelse af førnævnte dom og tilsidesættelse af principperne om retssikkerhed og god forvaltning, og navnlig af princippet om en rimelig frist, eftersom en ny disciplinær forfølgning ifølge sagsøgeren også skal finde sted inden for en rimelig frist, hvilket ikke er tilfældet i den foreliggende sag.
4. Fjerde anbringende om et krav om særlig godtgørelse som følge af de førnævnte ulovligheder med henblik på erstatning af det ikke-økonomiske tab, administrationen angiveligt har forvoldt sagsøgeren, eftersom en annullation af de anfægtede retsakter ikke i sig selv vil kunne erstatte det nævnte tab.

Sag anlagt den 17. november 2017 — UR mod Kommissionen

(Sag T-761/17)

(2018/C 032/53)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: UR (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen fra udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve af 11. august 2017, truffet efter en fornyet gennemgang, om ikke at optage sagsøgeren på reservelisten efter udvælgelsesprøve EPSO/AD/322/16, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om, at udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøven anlagde et åbenbart urigtigt skøn med at antage, at sagsøgerens eksamensbevis ikke opfyldte en af adgangsbetingelserne til udvælgelsesprøven.
2. Andet anbringende, fremført subsidiært, om en ulovlighedsindsigelse vedrørende meddelelsen om udvælgelsesprøve, baseret på tjenstemandsvedtægtens artikel 27, første afsnit. Den omtvistede adgangsbetingelse er navnlig ikke knyttet til kravene vedrørende de ledige stillinger, således som beskrevet i meddelelsen om udvælgelsesprøven, og er følgelig i strid med tjenestens interesse.
3. Tredje anbringende, fremført mere subsidiært, om manglende begrundelse af den anfægtede afgørelse, for så vidt som de kriterier, der er opstillet af udvælgelseskomitéen med henblik på bedømmelsen af den relevante karakter af sagsøgerens eksamensbevis henset til den omtvistede adgangsbetingelse ikke blev anført, hvilket forhindrer sagsøgeren i på hensigtsmæssig vis at sikre sit forsvar.

Sag anlagt den 24. november 2017 — Beats Electronics mod EUIPO — TrekStor (i.Beat)**(Sag T-770/17)**

(2018/C 032/54)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Beats Electronics LLC (Culver City, Californien, De Forenede Stater) (ved advokat M. Petersenn samt solicitors I. Fowler og I. Junkar)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: TrekStor Ltd (Hong-Kong, Hong-Kong)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: TrekStor Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »i.Beat« — EU-varemærkeregistring nr. 5 009 139

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. september 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 2175/2016-4 og R 2213/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den afslog sagsøgerens klage med sagsnr. R 2175/2016-4 og tillod, at det anfægtede varemærke kunne forblive registreret for MP3-afspillere, særlig på USB flash-memory-basis med miniharddiske.
- Sagsøgte og den anden part i sagen for appelkammeret, såfremt sidstnævnte intervenserer i sagen, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 51, litra a), og stk. 2, i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med artikel 15 i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 28. november 2017 — Estampaciones Rubí mod Kommissionen**(Sag T-775/17)**

(2018/C 032/55)

*Processprog: spansk***Parter**

Sagsøger: Estampaciones Rubí, SAU (Vitoria-Gasteiz, Spanien) (ved advokaterne D. Armesto Macías og K. Caminos García)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Nærværende sag og de dokumenter, der er vedlagt som bilag, antages til realitetsbehandling.

- Ved en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse pålægges Kommissionen tilføje sagens akter den fulde udgave af følgende dokumenter, idet eventuelle fortrolige oplysninger heri om tredjemand i givet fald slettes:
 - a) Uformel underretning af 26. marts 2013 som svar på de skrivelser, der er fremsendt den 22. februar, den 4. og den 12. marts 2013 (Álava).
 - b) »Informal message af 4. december 2012 in reply to the submission of 7 November (Álava)«.
- De afgørelser fra Kommissionen, som er indeholdt i disse dokumenter, annulleres.
- Subsidiært fastslås det, at traktaterne er blevet tilsidesat som følge af Kommissionens tavshed, og Kommissionen pålægges at besvare den anmodning, som sagsøgeren indgav ved skrivelse af 31. juli 2017, med henblik på at sagsøgeren i sin egenskab af modtager af den omhandlede støtte kan udøve de processuelle rettigheder, som denne er tillagt i henhold til EU-retten i forbindelse med en formel procedure for vurdering af støttens forenelighed med det indre marked.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Hovedformålet med nærværende søgsmål er at opnå annullation af Kommissionens afgørelser, hvori det fastslås, at en skattemæssig støtte, som sagsøgeren modtog i form af en skattegodtgørelse på 45 % med hensyn til visse investeringsprojekter, var uforenelig med det indre marked, hvilke afgørelser blev meddelt de spanske skattemyndigheder — repræsenteret ved Diputación Foral de Álava — ved Kommissionens skrivelser med overskrifterne »informal message« og »uformel underretning« af henholdsvis 4. december 2012 og 26. marts 2013, og hvori sagsøgeren fik aktindsigt i forbindelse med en national sag.

Det sekundære formål med nærværende søgsmål er at få fastslået Kommissionens undladelse som omhandlet i artikel 265 TEUF, der bestod i den omstændighed, at Kommissionen undlod at besvare sagsøgerens anmodning af 31. juli 2017, hvorved Kommissionen blev anmodet om at træffe afgørelse om, hvorvidt de nævnte »uformelle underretninger« var retligt bindende, og i givet fald i overensstemmelse med proceduren at høre sagsøgeren og således give sagsøgeren mulighed for at anføre de synspunkter, som denne fandt relevante.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende om den omstændighed, at der ved vedtagelsen af de anfægtede afgørelser ikke blev taget hensyn til de gældende proceduremæssige minimumsgarantier
 - Det gøres i denne forbindelse gældende, at Kommissionen har undladt at tage hensyn til de gældende proceduremæssige minimumsgarantier, idet den ved de uformelle underretninger udtalte sig om statsstøttens uforenelighed med det indre marked uden at have fulgt proceduren i artikel 108, stk. 2, TEUF. Denne manglende iagttagelse af proceduren udgør en tilsidesættelse af de grundlæggende rettigheder, som sagsøgeren er tillagt i henhold til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, TEUF
 - Det gøres i denne forbindelse gældende, at de anfægtede afgørelser er forkerte, idet det heri fastslås, at støtten som følge af en angivelig manglende tilskyndelsesvirkning er uforenelig med det indre marked.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af artikel 265 TEUF
 - Det gøres i denne forbindelse gældende, at den omstændighed, at Kommissionen har undladt at efterkomme sagsøgerens anmodning om en afgørelse med hensyn til de »uformelle underretningers« retlige karakter (bindende karakter) og om i givet fald i overensstemmelse med denne procedure at høre sagsøgeren, udgør tilsidesættelse af traktaterne til skade for sagsøgeren.

Sag anlagt den 28. november 2017 — Autostrada Wielkopolska mod Kommissionen

(Sag T-778/17)

(2018/C 032/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Autostrada Wielkopolska S.A. (Poznań, Polen) (ved advokaterne O. Geiss og D. Tayar)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 25. august 2017 i sag SA.35356 (2013/C) (ex 2013/NN, ex 2012/N) om Polens statsstøtte til selskabet Autostrada Wielkopolska S.A. annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat sagsøgerens deltagelsesrettigheder — navnlig retten til at blive hørt forud for vedtagelsen af den anfægtede afgørelse.
 - Kommissionen gav ikke sagsøgeren tilstrækkelig mulighed for at udtale sig om de beviser, som staten havde fremlagt.
 - Kommissionen nægtede sagsøgeren retten til at fremsætte bemærkninger om nøgledokumenter og de konstateringer, på grundlag af hvilke Kommissionen vedtog den anfægtede afgørelse.
 - Det kan ikke udelukkes, at disse undladelser påvirkede udfaldet af denne sag.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen begik en retlig og faktisk fejl, idet den anvendte et urigtigt kriterium til at afgøre, om betingelserne i artikel 107, stk. 1, TEUF var opfyldt, og anvendte dette (urigtige) kriterium i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF.
 - Kommissionens konstatering af, at der var tale om en fordel som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, er udelukkende baseret på et punkt-for-punkt sammenligningsgrundlag.
 - Kommissionen anvendte kriteriet om den private investor, efter at den allerede havde besluttet, at der var tale om en fordel som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.
 - Den af Kommissionen foretagne punkt-for-punkt sammenligning er retligt ukorrekt.
 - Kommissionen anlagde åbenbart urigtige skøn ved gennemførelsen af punkt-for-punkt sammenligningen.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen begik en åbenbart urigtig retlig og en faktisk fejl, idet den ikke anvendte kriteriet om den private investor i overensstemmelse med den relevante retspraksis, og idet den ikke gav en tilstrækkelig begrundelse og dermed har tilsidesat artikel 107, stk. 1, TEUF.
 - Kommissionen undlod at anvende kriteriet om den private investor som en integrerende del af sin vurdering i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF og tilsidesatte derved relevant retspraksis.
 - Kommissionen undlod at tage hensyn til relevante oplysninger, der forelå på det tidspunkt, hvor den anfægtede afgørelse blev vedtaget, og som en forsigtig og tilbageholdende privat ejer, som befinder sig i en situation, der ligger så tæt som muligt på den situation, som staten befinder sig i, ikke som udgangspunkt ville have været uvidende om.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionens konklusion om, at der er tale om ulovlig statsstøtte, er baseret på urigtige konstateringer og behæftet med indre selvmodsigelser.
 - Kommissionen foretog en urigtig bedømmelse af de faktiske forhold, idet den fandt, at statsmidlerne kun var til fordel for investorer.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen begik en åbenbart urigtig faktisk og retlig fejl ved beregningen af statsstøttens størrelse, idet den ikke foretog sin egen vurdering og ikke gav en tilstrækkelig begrundelse.
 - Kommissionens konklusion om overkompensation i perioden mellem september 2005 og oktober 2007 er behæftet med grundlæggende urigtige skøn.

- Kommissionen undlod at tage hensyn til relevante oplysninger, der forelå på tidspunktet for den anfægtede afgørelse.

—————

Sag anlagt den 4. december 2017 — Strabag Belgium mod Parlamentet

(Sag T-784/17)

(2018/C 032/57)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Strabag Belgium (Antwerpen, Belgien) (ved advokaterne M. Schoups, K. Lemmens og M. Lahbib)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at nærværende annullationssøgsmål kan antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold,

således, at

- Europa-Parlamentets afgørelse af ukendt dato om ikke at antage Strabag Belgiums bud i forbindelse med kontrakten vedrørende hovedentreprenørarbejde på Europa-Parlamentets bygninger (udbud nr. 06/D20/2017/M036) i Bruxelles, som blev meddelt ved skrivelse 24. november 2017, og ii) Europa-Parlamentets afgørelse af ukendt dato om at tildele fem øvrige tilbudsgivere kontrakten vedrørende hovedentreprenørarbejde på Europa-Parlamentets bygninger i Bruxelles (udbud nr. 06/D20/2017/M036) annulleres, og
- Strabag Belgiums begæring om at få fremlagt nedenstående dokumenter efterkommes:
- dokumenterne i den udbudsprotokol, hvor den kontakt, der har været mellem Parlamentet og tilbudsgiverne vedrørende unormalt lave priser, er registreret i overensstemmelse med artikel 160, stk. 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2462 af 30. oktober 2015 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget
- afgørelsen af ukendt dato om tildeling af kontrakten til fem øvrige tilbudsgivere og om at fravælge Strabag Belgiums tilbud
- analyserapporten vedrørende buddene
- Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder retsgebyrer.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat et anbringende om tilsidesættelse af:

- i) artikel 110, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT 2012, L 298, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 2015/1929 af 28. oktober 2015 (EUT 2015, L 286, s. 1), hvorved Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 210 vedrørende fastsættelse af regler for tildelingskriterierne, herunder det økonomisk mest fordelagtige tilbud

- ii) artikel 151 som ændret ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2462 af 30. oktober 2015 om ændring af den delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT 2015, L 342, s. 7) om reglerne for ualmindeligt lave bud
- iii) artikel 102 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, hvorefter principperne om gennemsigtighed, proportionalitet, ligebehandling og ikke-forskelsbehandling finder anvendelse på offentlige kontrakter.

Sag anlagt den 27. november 2017 — Ilhan mod EUIPO — Time Gate (SPORTSWEAR COMPANY BIG SAM)

(Sag T-785/17)

(2018/C 032/58)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Ercan Ilhan (Istanbul, Tyrkiet) (ved advokat S. Can)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Time Gate GmbH (Köln, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger: Ercan Ilhan

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket indeholdende ordbestanddelene »SPORTSWEAR COMPANY BIG SAM« — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 891 276

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 13. september 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 974/2016-5)

Påstande

- Afgørelse truffet den 13. september 2017 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 974/2016-5) annulleres og dermed tillades registrering af varemærket Sportswear Company BIG SAM.
- Time Gate GmbH tilpligtes at bære sine egne omkostninger.
- EUIPO tilpligtes at bære sine egne omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 54 i forordning nr. 207/2009
 - Urigtig bedømmelse af risikoen for forveksling mellem tegnene.
-

Sag anlagt den 28. november 2017 — Parfümerie Akzente mod EUIPO (GlamHair)**(Sag T-787/17)**

(2018/C 032/59)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Parfümerie Akzente GmbH (Pfedelbach, Tyskland) (ved advokaterne O. Spieker, A. Schönfleisch og M. Alber)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »GlamHair« — registreringsansøgning nr. 15 211 956*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 25. september 2017 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 82/2017-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og c), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 29. november 2017 — Szabados mod EUIPO — Sociedad Española de Neumología y Cirugía Torácica (Separ) (MicroSepar)**(Sag T-788/17)**

(2018/C 032/60)

Stævningen er affattet på tysk

Parter*Sagsøger:* Andreas Szabados (Grünwald, Tyskland) (ved advokat S. Wobst)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Sociedad Española de Neumología y Cirugía Torácica (Separ) (Barcelona, Spanien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Andreas Szabados*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »MicroSepar« — registreringsansøgning nr. 14 576 532*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 21. september 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2420/2016-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 6. december 2017 — Mouldpro mod EUIPO — Wenz Kunststoff (MOULDPRO)**(Sag T-796/17)**

(2018/C 032/61)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Mouldpro ApS (Ballerup, Danmark) (ved advokat W. Rebernik)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Wenz Kunststoff GmbH & Co. KG (Lüdenscheid, Tyskland)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Wenz Kunststoff GmbH & Co. KG*Det omtvistede varemærke:* EU-ordmærket »MOULDPRO« — EU-varemærkeregistring nr. 10 022 317*Sagen for EUIPO:* Ugyldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 16. oktober 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2153/2015-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for appelkammeret.

Anbringender

- Uretmæssig registrering foretaget af en agent eller repræsentant, jf. EU-varemærkeforordningens artikel 51, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 8, stk. 3.
 - Ældre ikke-registrerede varemærkerettigheder, der anvendes erhvervsmæssigt, jf. EU-varemærkeforordningens artikel 53, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 8, stk. 4.
 - Indehaveren af EU-varemærket var i ond tro ved indgivelsen af ansøgning herom, jf. EU-varemærkeforordningens artikel 52, stk. 1, litra b).
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA